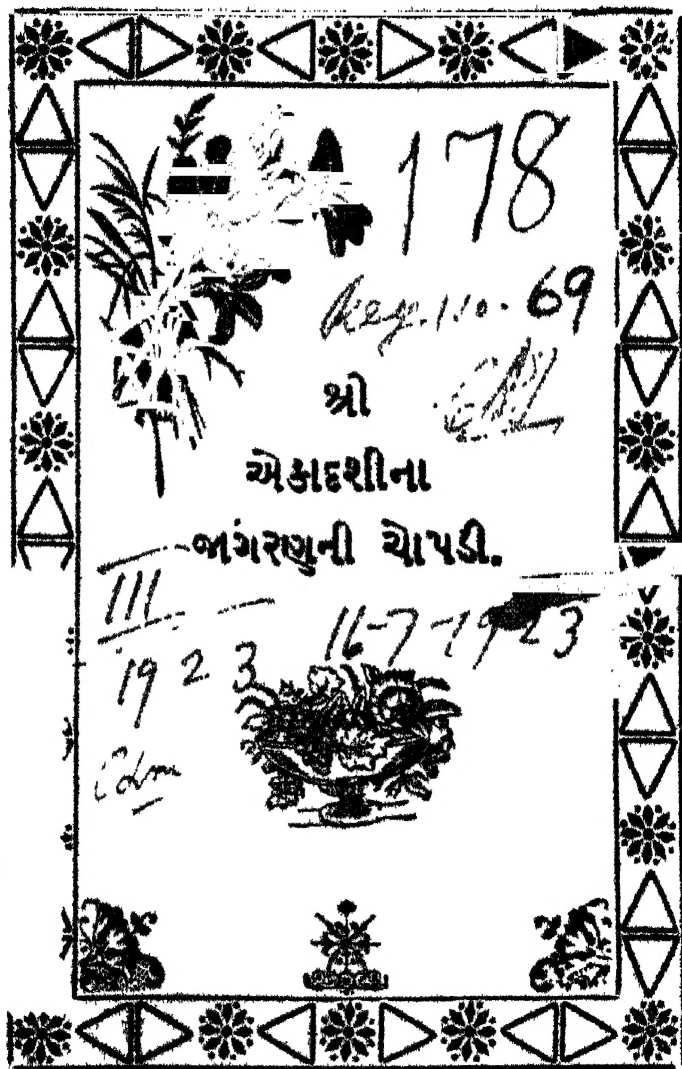

૨૦૭૦૭

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૦૭૦૭ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઝડા (શીત) નાગર પાણી
સો. ૫૬૧

વિષય ૬-૧૩

॥ श्री स्वामिनारायण सत्य છે ॥

શ્રી એકાદશીના જાગ- રણની યોપડી.

સદ્ગુરુ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામિ કૃત
કીર્તન તથા રહસ્યના
વચનામૃત સાથે.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
શ્રીજીનો દાસાનુદાસ
પરીખ બલદેવદાસ વલભદાસ.
અમદાવાદ.

અમદાવાદ.

દોકડા ચોટી પાસે શાન્તીવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં માણેકલાલ
માધવજી અને હાથરલાલ કેશવલાલ વડીલે છાપી.
સંવત ૧૯૭૬. પ્રત ૫૦૦. સન ૧૯૨૨.
(આવૃત્તિ બીજી.)

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૦૭૦૫/૬
૪-૧૧

પ્રસ્તાવના.

એકાદશીને દીવસે દશ ઇંદ્રિયોને અગીઆરમુ મન પોત પોતાના વિષયોમાંથી પાછો વાળી અક્ષરાતિત શ્રી પ્રત્યક્ષ પુરુષોત્તમ સ્વામિનારાયણની મૂર્તિમાં જોડવાં ને ભગવદ્ સંબંધી કથા વાર્તા કીર્તનાદિક નવધા ભક્તિમાં દિવસ નિર્ગમન કરવો, તથા રાત્રિએ જાગરણ કરવું, એમ શ્રીજી મહારાજે સત્સંગી જીવનમાં તથા વચનામૃતમાં કહેલું છે. વળી શ્રીજી મહારાજે એમ કહેલું છે કે જે બ્રહ્માનંદ સ્વામિનાં સો કીર્તન મૂર્તિના ચિંતવન સહિત, એકાગ્ર વૃત્તિથી પ્રેમ મગન થઇને, પ્રતિદીન ગાય.તો શ્રીજી મહારાજને વિષે અપૂર્વ પ્રેમ લક્ષણા ભક્તિ ઉદય થાય. હવે જે નીત્ય પ્રતે સો કીર્તન તેવી રીતે ન મવાય તો, એકાદશીને દીવસે ગાય તોપણ તેવું ફળ જરૂર થાય. માટે આ ચોપડીની અંદર સદ્ગુરૂ શ્રી બ્રહ્માનંદ સ્વામિના કીર્તન છાપ્યાં છે તે સર્વે સંત મંડલ બ્રહ્મચારી પાર્ષદ તથા સાંખ્ય યોગી સર્વે હરિ ભક્તો બાધ બાધ સર્વે એકાદશીની રાત્રીએ પોતાની

યથાશક્તિ જગરણ કરીને સ્નેહ સહિત શ્રદ્ધાપૂર્વક અ-
 વશ્ય ગાવવાં એ પ્રમાણે જે વર્તશે તેના ઉપર શ્રીજી
 મહારાજની ઘણી પ્રસન્નતા થશે. વળી સદ્ગુરુ શ્રીમુક્તા-
 નંદ સ્વામિનું માળાનું કીર્તન છાપ્યું છે, તે માળા
 ફેરવવાની રીત શ્રીજી મહારાજે આપેલી છે, તો તે પ્ર-
 માણે અંગો અંગ ધારીને માળા ફેરવે તો તેનો જીવ
 વૃદ્ધિને પામે ને તેને ઘણો સમાસ થાય.

શ્રી એકાદશીના જાગરણની ચોપડી.

પદ રાગ ગરબી.

કોડે કોડે એકાદશી કીજીએરે, એવું વ્રત જાવા નવ
દીજીએરે ॥ કોડે ॥ એવું વ્રત કરે તે ધન્ય માનવીરે,
તે તો નાહ્યા કોટીવાર જાનવીરે ॥ કોડે ॥ ॥ ૧ ॥ જેણે
વચન પ્રમાણે વ્રત આદ્યુંરે, તેણે કારજ પોતાનું સરવે
કર્ચુંરે ॥ કોડે ॥ ॥ ૨ ॥ એનો મહીમા મુનીવર ગાયઝેરે,
અવીનાશી મળ્યાનો ઉપાય છેરે ॥ કોડે ॥ ॥ ૩ ॥ બ્રહ્મા-
નંદ કહે એમાં હરિ રહ્યા વશીરે, કીધી ઓધવ પ્રમાણે
એકાદશીરે ॥ કોડે ॥ ૪ ॥ પદ ॥ ૧ ॥

હરિજન હોય તે હરિને ભજેરે, વ્રત એકાદશી તે
કેદી નવ તજેરે ॥ હરિ ॥ જાણે માત સમાન પરનારનેરે,
ગણે તુચ્છ સરીખો સંસારનેરે ॥ હરિ ॥ ૧ ॥ મધ માંસ
હરામ જેને નવ ખપેરે, જીભે રાત્રી દિવસ પ્રભુને જપેરે
॥ હરિ ॥ ૨ ॥ માયા જીવ ઇશ્વરના જાણે મર્મનેરે, રે

અહ્ય થઇને પરઅહ્યનેરે ॥ હરિ ॥ ૩ ॥ અહ્યાનંદના વા-
લાની છબી ડિર ધરેરે, મતવાલો થઇને જગમાં ફરેરે ॥
॥ હરિ ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૨ ॥

ભલે આવી અનુપમ એકાદશીરે, મારે વાલે મુજ
સામું જોયું હશીરે ॥ ભલે ॥ આજ વાધી આનંદ કેરી
વેલડીરે, થૈ રશીયા સંગાથે રંગ રેલડીરે ॥ ભલે ॥ ૧ ॥
લટકાળા કુંવર નંદલાલનીરે, ચીતડામાં ખુંતી છબી
આલનીરે ॥ ભલે ॥ ૨ ॥ રંગભીનો રમે રસ રંગમાં રે,
અતી આનંદ થયો મારા અંગમાં રે ॥ ભલે ॥ ૩ ॥
પ્રીતી જાણી રસીલો વચને પાળ્યારે, અહ્યાનંદનો વાલો
મુજને મળ્યા રે ॥ ભલે ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૩ ॥

ધન્ય ધન્ય એકાદશી આજનીરે, રૂડી નીરખી છબી
વ્રજરાજનીરે ॥ ધન્યા ॥ પુત્રડાનાં છોગાં તે ચિત્તમાં ધર્યારે,
તે જોઇને મારાં નેણાં ઠર્યારે ॥ ધન્ય ॥ ૧ ॥ ભાળી કેસર
તિન્નક રૂડું ભાલમાં રે, મારી લગની લાગી છે નંદલાલ-
માં રે ॥ ધન્ય ॥ ૨ ॥ વાંકી બ્રહ્મીમાં મન માઈં ભમેરે,
હવે ખીજું દીઠું તે મુને નવ ગમેરે ॥ ધન્ય ॥ ૩ ॥ અહ્યા-
નંદ કહે રૂપાળી એની આંખડીરે, પ્યારી લાલ કમળકેરી
પાંખડીરે ॥ ધન્ય ॥ ૧ ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

ઉછવની પ્યારી કેશવની, આજ એકાદશી ઉછવની
કેટીક ગઉકેરાં દાન કરે પણ, નાવે તોલે એનાલવની ॥
॥ આજ ॥ ૧ ॥ મંગળ રૂપ સદા સુખકારી, વાઙ્મનીધી
જન વૈષ્ણવની ॥ આજ ॥ ૨ ॥ વચન પ્રમાણે કરે પ્રત
જેનું, ત્રાસ મટે મત્યુ ભવની ॥ આજ ॥ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ
કહે પ્રત કરવું, એમ આજ્ઞા સ્વામી ઉઘવની ॥ આજ ॥
॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

હરખ અતી ભેટયા કશ્વપતી, આજ એકાદશી હરખ
અતિ, મનમોહન મારે મંદિર આળ્યા, અધીક થઈ હું
તો પુણ્યવતી ॥ આજ ॥ ૧ ॥ પીતાંબર આભુપણુ પેરી,
આલંતા વાલો હંસગતી ॥ આજ ॥ ૨ ॥ પુરષોત્તમ
પુરણુ વર પામી, રૈ નૈ ખામી હવે એક રતી ॥ આજ ॥
॥ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર વરતાં, ચૈદ ભુવનમાં હું
થઈ રે સતી ॥ આજ ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૨ ॥

માવ મળ્યા તનના તાપ ટળ્યા, આજ એકાદશી
માવ મળ્યા; પુર્વજન્મની પ્રીતી બણીને, આવીને અમ
પર અહળ ઢળ્યા ॥ આજ ॥ ૧ ॥ મુનીવર ધ્યાન ધરી

થાક્યા, કોઈથી વાલો નવ જાય કળ્યા ॥ આજ ॥ ૨ ॥
 માડ મંદીરીયું પોતાનું રે જણી, ભુદર સુખ દુઃખ માંધ
 ભળ્યા ॥ આજ ॥ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર પામી,
 આનંદ કેરા ઓઘ વળ્યા ॥ આજ ॥ ૪ ॥ પદ ૩ ॥

સુકળ કળી હું તો હરિને મળી, આજ એકાદશી
 સુકળ કળી, ચોંપે કરી નટ નાગર સાડ, સેજસજકાન્ત
 કુસુમ કળી ॥ આજ ॥ ૧ ॥ રસબસ હોઈ રહી રસિયા
 સંગ, જ્યું મીસરી પદ માંડી ભળી ॥ આજ ॥ ૨ ॥
 નિત નિત પ્રેમ રહું ઉર ધરતી, હરિચરણે મનવૃત્તીકળી
 ॥ આજ ॥ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે હરિવર વરીઆ, જનમ
 મરણ કેરી શંકા ટળી ॥ આજ ॥ ૪ ॥ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

અલખેલાળ પ્રાણુઆંધારે તમ પર વારીરે, તારે
 નેણે તે નંદકુમારે; મોહી વ્રજનારીરે ॥ ૧ ॥ હોગાવાળા
 મનોહર છેલરે, નંદજના લાલારે; ગુણવંતા આવીશ
 તારે ગેલરે, વ્રજપતી વાલારે ॥ ૨ ॥ મીઠાખોલા રંગીલા
 માવરે, લાગ્યો છે નેડારે; નહીં મેલું હું નટવર નાવરે,
 કાન તારો કેડારે ॥ ૩ ॥ છાંત્રી બેઠને અલોકીક શામરે,

મોહું મન માફરે; બ્રહ્મ મુનિ કે ધન્ય તન, ધામ તહારા
નામપર વાફરે ॥ ૪ ॥ ૫૬ ૧ ॥

મારા જનમ સંગાતી જદુરાયરે, ગિરિવરધારીરે;
તારી મૂર્તિ વશી છે ઉરમાંયરે, નમેલું ઘડી ન્યારીરે ॥૧॥
તમ સાથે રંગીલા નાથરે, બાંધી છે ખેડીરે; મારો હેને
ઝાલ્યો છે તમે હાથરે, ન દેશો મેડીરે ॥૨॥ મારા પ્રીતમ
જીવન પ્રાણુરે, જીવું છું બેઠને રે; તમ સંગે કરી છે
ઓળખાણુરે, લોક લજ્યા ખોઈનેરે ॥ ૩ ॥ રસીયાજી
મારે ઘેર રાતરે, આવીને રોનેરે; બ્રહ્મમુનિ કહે દિલડાની
વાતરે, એકાંતે આવી કોનેરે ॥ ૪ ॥ ૫૬ ૨ ॥

આજ ગૈતી કાળંદ્રીને તીરરે, ભરવાને પાણીરે; મેં
તો બેયા ત્યાં બળભદ્ર વિરરે, મોહનદાણીરે ॥૧॥ શોભે
પુલડાનો તોરો એને શીશરે, કસુંબલ ફેંટોરે; ઉભાડોલ
સીઓ જમદીશરે, રંગીલો ઓઢીરેટોરે ॥૨॥ કર્યું તીલક
કેસર કેડું ભાલરે, પુલડાંની માળારે; વાલો ચાલેછે હંસ
કેરી ચાલરે, લાગે છે રૂપાળારે ॥ ૩ ॥ ખેલે સર્વે ગોવા-
ળાને સાથરે, આનંદી અલખેલોરે; બેયા બ્રહ્મ મુનિનો
નાથરે, રંગડાનો રેલોરે ॥ ૪ ॥ ૫૬ ૩ ॥

તારી નવલ છળી નંદલાલ રે, પ્રીતમ પ્યારા રે; હું

તો નિરખીને થઈ છું નીહાલરે, જીવન મારારે ॥ ૧ ॥
 મુખે બોલો મનોહર વેણરે, અતી સુખકારીરે, મારી લ-
 ગની લાગી છે દીનરેણરે, કુંજવિહારીરે ॥ ૨ ॥ શોભે
 સોનેરી શિરપાવરે, કાનુમાં મોતીરે; મારા રસીયા માણી
 ગર માવરે, રહું છું નીત જોતીરે ॥ ૩ ॥ મારા હૈડામાં
 નાથ હમેશરે, દર્શન દેજ્યોરે; બ્રહ્મમુનિ કહે નટવરવેશરે,
 આંખલડીમાં રેજ્યોરે ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

આવોને ઓરા છેલછબીલા મારી શેરીએ, આવોને
 ઓરા હેતે કરીને સામું હેરીએ ॥ ૧ ॥ આવોને ઓરા
 લાવો મળ્યાનો આપણે લીજીએ, આવોને ઓરા કાના
 એકાંતેવાતું કિજીએ ॥ ૨ ॥ આવોને ઓરા ખાંતે કરીને
 આપણુ ખેલીએ, આવોને ઓરા માથે કલંગી સુંદર
 મેલિએ ॥ ૩ ॥ આવોને ઓરા પુલડે બીછાઈ મેં તો
 સેજડી; આવોને ઓરા હાથ જોડીને આગેછું ખડી ॥ ૪ ॥
 આવોને ઓરા મનડાં મળ્યાં તે નથી છુટતાં, આવોને
 ઓરા દુરીજન દેખીને છોને કુટતાં ॥ ૫ ॥ આવોને ઓરા
 પ્રગટ થયા અમારે કારણે, આવોને ઓરા બ્રહ્માનંદ જાય

તમારે વારણે ॥ ૬ ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

પધારે નાથ વાટબેઠને ઉભી ક્યારની, પધારે નાથ શંકા તણ છે મેં સંસારની ॥ ૧ ॥ પધારે નાથ મંદીર અમારે રંગ માણીયે, પધારે નાથ અવગુણ અમારા ચીત ન આણીયે ॥ ૨ ॥ પધારે નાથ તમને વધાવું મોતીદે કરી, પધારે નાથ પ્યારા રાખીશ હૈઆ ઉપરે ॥ ૩ ॥ પધારે નાથ માથા સારે વરીછું રાજને, પધારે નાથ મેલી લોકડીયાની લાજને ॥ ૪ ॥ પધારે નાથ ચીતડું મોહું તમારી ચાલમાં, પધારે નાથ લુધર લખ્યા છે મારા ભાલમાં ॥ ૫ ॥ પધારે નાથ છેલ છબીલા કુંવર નંદના, પધારે નાથ વાલા રસીલા પ્રહ્લાનંદના ॥ ૬ ॥ ॥ ૫૬ ॥ ૨ ॥

છબીલા છેલ દુર ફરેછો સીદ ડોલતા, છબીલા છેલ અમથી શા માટે નથી બોલતા ॥ ૧ ॥ છબીલા છેલ અમને તમારે એક આશરે, છબીલા છેલ મનમાં ન ગોઠે પીયર સાસરે ॥ ૨ ॥ છબીલા છેલ વાલપ લાગી તમારા વેણમાં, છબીલા છેલ આવોને રાખશું બે નેણ-માં ॥ ૩ ॥ છબીલા છેલ મુજને લાગી તમારી આંખડી, છબીલા છેલ પ્યારા પધારે પેરી આંખડી ॥ ૪ ॥ છબીલા

છેલ ભાવ કરીને આવો ભેટવા, છબીલા છેલ મનડાની
 દાઝયું સરવે ભેટવા ॥૫૫॥ છબીલા છેલ આળસ મેલીને
 હવે આવીયે, છબીલા છેલ બ્રહ્માનંદને હસીને બોલા-
 વીયે ॥ ૬ ॥ પદ ૩ ॥

રંગીલા કાન અરજી અમારી એક ઝીલીયે, રંગીલા
 કાન મનની આંટી તે હવે મેલીયે ॥ ૧ ॥ રંગીલા કાન
 રાને આવીને આંહિં રાતડી, રંગીલાકાન વાલપની કરીયે
 બે વાતડી ॥ ૨ ॥ રંગીલા કાન ઝાઝું તમને શું કંઈ
 દાખીએ, રંગીલા કાન રાંકુથી રીસ નવ રાખીયે ॥૩॥
 રંગીલા કાન છોટે રેવું તે વારિ નવ ઘટે, રંગીલા કાન
 મળ્યા વિના તે પીડા નવ મટે ॥૫૫॥ રંગીલા કાન પ્રીત
 કરિને અમને પરહર્યાં, રંગીલા કાન કુબળનાં ઘર તે
 પોતાનાં કર્યાં ॥૫૫॥ રંગીલા કાન બ્રહ્માનંદની અરજી
 તે સાંભળો, રંગીલા કાન આવી એકાંતે મુજને મળો ॥
 ૬ ॥ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

મન લીધું મોરલડીના તાનમારે; હું તો મોહી છું
 છેલાણના વાનમારે ॥ મન ॥ સખી આજ મધતી હું તો

પાણીએરે, વાલે મુજને બોલાવી મીઠી વાણીએરે ॥

મન ॥ ૧ ॥ વાલો ઉભા ગોવાળાના સાથમાંરે, લીધી
બંસી મનોહર હાથમાંરે ॥ મન ॥ ૨ ॥ રૂડાં છોગાં મેલ્યાં
તે રળીયામણારે, ભાળી લીધાં ભુધરજનાં ભામણારે ॥
॥ મન ॥ ૩ ॥ મારી લગની લાગી છે નંદલાલમાંરે,
બ્રહ્માનંદને વાલે જોયું વાલમાંરે ॥ મન ॥ ૪ ॥ પદ ૧ ॥

ઓરા આવોને નાગર નંદનાંરે, આવીવાળોનેઓઘ
આનંદનારે ॥ ઓરા ॥ વાલા હોંસ ઘણી છે મારા મન-
માંરે, તમ આવે ટાઢું થાય તનમાંરે ॥ ઓરા ॥ ૧ ॥
વાલા એકલા તે કેમ કરી સીઝીયેરે, કાના આવોને ગો-
હડી કીજીએરે ॥ ઓરા ॥ ૨ ॥ તમ સાથે બંધાણી પ્રી-
તડીરે, મારે ઉઘડી હૈયા કેરી હાટડીરે ॥ ઓરા ॥ ૩ ॥
બ્રહ્માનંદના શામ સુબળુ છોરે, પ્યારા પરમસ્નેહી મારા
પ્રાણુ છોરે ॥ ઓરા ॥ ૪ ॥ પદ ૨ ॥

મનમાની મોહન તારી મુરતીરે, એક નીમખ ન
મેલું મારા ઉરથીરે ॥ મન ॥ મને નેડો જણાણો તારા
મેણમાંરે, રઠ્ય લાગી ન ભુલું દીન રેણમાંરે ॥ મન ॥ ૧ ॥
જોયું રૂપ તારું રળીયામણુરે, બીજું સરવે થયું છે અળ
ખામણુરે ॥ મન ॥ ૨ ॥ હું તો રાજ થઈ છું તારા

ગીતમાંરે, ચઢયો કેડ અલૌકીક ચીતમાંરે ॥ મન ॥ ૩ ॥
 પીયા પ્રેમેથી સેજ્ય પધારજેરે, અલ્લાનંદને ઘડી ન વિ-
 સારજ્યોરે ॥ મન ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૩ ॥

વાહાલી લાગે વાલા તારી વાતડીરે, છેલા મળીને
 ઠરે છે ભારી છાતડીરે ॥ વાલા ॥ રંગભીના રંગાણી તારા
 રંગમાંરે, અતી આનંદ થયો છે ભારા અંગમાંરે ॥ વાલા
 ॥ ૧ ॥ હું તો જીવું મોહન તુને જોઈનેરે, છેલા રાખું
 આંખડલીમાં પ્રોઈનેરે ॥ વાલા ॥ ૨ ॥ રૂડાં લટકાં કરીને
 મન લીધલાંરે, કાંઈક કામણ મુજને કીધજાંરે ॥ વાલા ॥
 ॥ ૩ ॥ વારી એકાંત રંગભેર આવજ્યોરે, અહમાનંદને
 હસીને બોલાવજ્યોરે ॥ વાલા ॥ ૫૬ ॥ ૪ ॥

રાગ ગરબી.

સખી ગોકુળ ગામના ચોકમાંરે, ખાંતે માંડયો રસી
 લેખેલ; રમે રાસ રંગીલો રંગમાંરે, ચહુકોરે સખાની
 મંડળીરે; ઊભા વચમાં છેલો અલખેલ ॥ રમે ॥ ૧ ॥ સખી
 આલોને જઈએ દેખવારે, વાલે પહેર્યો છે વસ્ત્ર શોભીત ॥
 ॥ રમે ॥ ૨ ॥ તાળી પાડે રૂપાળી તાનમાંરે, મુખે ગાવે
 મનોહર ગીત ॥ રમે ॥ ૩ ॥ શોભા બની સલુથા રયા-

રિ, ઉભી વ્રજની નારી જોવા કાજ ॥ રમે ॥ ૪ ॥
 હેરે છબીલો હેતમાંરે, બ્રહ્માનંદનો વાલો વ્રજ-
 ॥ રમે ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

સખી નંદમહરને આંગણેરે, ગોપી આનંદ મંગળ
 ; છબી જોને સનેહી શ્યામનીરે, મરમાળે અખાડો
 યોરે; કાબુ આસોપાલવની છાંય ॥ છબી ॥ ૧ ॥
 પ્રીતે કરીને પેહરીયોરે, રૂડો સોનેરી સુરવાળ ॥
 બી ॥ ૨ ॥ સખી ફરતાં તે લાગે પુટડી રે, ઝીણી
 રખીની આળ ॥ છબી ॥ ૩ ॥ બહુમુલી મોળીકું
 યોરે, કાબુ ઝળકે સોનેરી કોર ॥ છબી ॥ ૪ ॥ રૂડાં
 તં કરે છે હાથનારે, બ્રહ્માનંદનો વાલો ચિત્ત ચોર
 બી ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૨ ॥

સખી જોને ગોવાળાના સાથમાંરે, વાલો ફરે અલો-
 ફેર; કહી શોભા ન જાય પ્યારા કાનનીરે, છેલોડમકે
 પાવ ઠાવકારે; વાજે ધુવરડીનો ઘેર ॥ કહી ॥ ૧ ॥
 નવલ મોળીકું પુલ છોગણેરે, રાજે નવલ કલંગી
 દાર ॥ કહી ॥ ૨ ॥ રૂડો જામો પહેરયોછે જળકશીરે,
 મે અંગો અંગ શણગાર ॥ કહી ॥ ૩ ॥ રંગભીના
 કેરી રાસનીરે, છબી જોવા આવ્યા સુર વ્રંદ

॥ કહી ॥ ૪ ॥ સખી નવલ કલંગી છબી ઉપરેરે,
વારિ જય છે પ્રહ્માનંદ ॥ કહી ॥ ૫ ॥ પદ ૩ ॥

સખી આજ ગઈતી હું પાણીએરે, ઉભો છોગા-
વાળો રેગછેલ; મુને વાહાલો લાગે કુંવર નંદનોરે, સખી
જમુનાને આરે ઝીલતોરે; જોઈ ભરવી ભુક્ષી જળહેલ ॥
॥ મુને ॥ ૧ ॥ સખી મંત્ર ભણિને નાખી મોહનિરે થઈ
થકીત ન ચાલે મારા પાવ ॥ મુને ॥ ૨ ॥ સખી શું ર
જાણ્યું મુને શું કર્યું રે, મરમાળે રંગીલે માવ ॥ મુને
॥ ૩ ॥ સખી એનો અલોપીક આંખડીરે, મારે ચોટી
છે ચિતડામાંય ॥ મુને ॥ ૪ ॥ પ્રહ્માનંદના વાલાની
મૂર્તિરે, ઘડી છોટે મેલી કેમ જાય ॥ મુને ॥ ૫ ॥ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરખી.

વાલા લાગો છો વિશ્વ આધારરે, સગપણ તમસાથે;
મેં તો સર્વે મેલ્યો સંસારરે ॥ સગ ॥ ૧ ॥ મારા મનમાં
વશ્યા છો આવી માવરે, સં તમ સાડું તજ્યું ધન્ય
ધામરે ॥ સં ॥ ૨ ॥ મારું મનડું લોભાણું તમસાથરે
॥ સં મુને નથી જીજની આશરે ॥ સં ॥ ૩ ॥ મારે
માથે ધણી છો તમે એકરે ॥ સં ॥ મારી અખંડ નિ-
ભાવજ્યો ટેકરે ॥ સં ॥ ૪ ॥ મેં તો દેહ ધર્યો છે તમ

કાજ રે ॥ સં ॥ તમને જોઈ મોહી જાજરાજરે ॥ સં ॥
 ॥ ૫ ॥ હુતો હેતે વેચાણી તમ હાથ રે ॥ સં ॥ ઓ
 બ્રહ્માનંદના નાથ રે સગં ૬ ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

મારે આળ્યો અલોપીક દાવ રે, કોઈ મુને શું કરશે;
માથા સાટે વર્યાં મેંતો માવ રે ॥ કો. ૧ ॥ હવે બળે
છે જગમાં બલાય રે કો. ૨ ॥ મને ભેટ્યા છે ભુદરાય રે ॥
કો. ૩ ॥ અતિ આનંદ થયો છે મારે અંગ રે કો. ૪ ॥
લાળ્યો રસિઆળનો રંગ રે ॥ કો. ૫ ॥ થઈ જગમાં
અલોપીક જીત રે કો. ૬ ॥ લાગી પુરણ સલુણા સાથે પ્રિત
રે ॥ કો. ૭ ॥ મારે વાલે દીધું છે મુને માનરે કો. ૮ ॥ મુને
કાંચી સોહાગણ કાનરે ॥ કો. ૯ ॥ હવે થયો સંસારીયો
ઝેરરે કો. ૧૦ ॥ અહાનંદને વાલે કીધી મેહરરે ॥ કો. ૧૧ ॥ પહારા

જેઠ છેલછગ્રીલાની ચાલ રે, મન માઈ લોભાણું;
વળી ભુરકી નાખી છે નંદલાલ રે ॥ મન ૦ ૧ ॥ સૌ ઘેડી
કહે છે સંસાર રે મન ૦ મેંતો નિરખ્યા છે નંદકુમાર રે
॥ મન ૨ ॥ કોઈ શાને કરોછો મારી છોડ રે મન ૦ નહી
મેલું કાનુડાની કેડરે ॥ મન ૩ ॥ સરવે ભુલીછું ગ્રહડા-
નું કાજ રે મન ૦ એક વાહાલા કીધાછે પ્રજરાજ રે ॥
મન ૪ ॥ હવે રટના લાગીછે દિનરાતરે મન ૦ થઈ સિર

સાટાની વાત રે ॥ મન ૫ ॥ મુને કીધી માનેતી સહુ
 માંય રે મનઃ બ્રહ્માનંદને વાલે ઝાલી આંય રે ॥ મનઃ
 ॥ ૬ ॥ પદ ૩ ॥

ભારી કાઠી જગતની બીકરે, વરી હુતો વનમાળી;
 મેંતો સમજ વિચારી કીધું ઠીક રે ॥ વરી ॥ ૧ ॥ તુચ્છ
 જાણીને કીધું સર્વે ત્યાગરે વરીઃ મોહી રસિક સહુણાને
 રાગરે ॥ વરી ॥ ૨ ॥ મુને ચટકી લાગી છે ચિત્તમાંય રે
 વરીઃ બીજું વાલા વિના ન સોહાય રે ॥ વરી ॥ ૩ ॥
 મુને કાંઈ નવ સુઝે કાજ રે વરીઃ થયું હરી વિના સર્વે
 હરામ રે ॥ વરી ૪ ॥ હવે નિશંક થઈછું નચિંતરે વરીઃ
 થઈ જગમાં અલોકીક જતરે ॥ વરી ૫ ॥ સમજ કીધું
 છે તન કુરબાન રે વરીઃ બ્રહ્માનંદના વાલાથી આંધ્યા
 પ્રાણુ રે ॥ વરી ૬ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

આજ મેંતો દીઠા વાલાને વાટ વેતાં, નેણું રોક્યાં
 નથી રેતાં રે ખેની આજઃ પાધડી આંધી છે ત્રીલોકથકી
 ન્યારી, ધીરજ રેતી નથી મારી રે ખેની ॥ આજ ૧ ॥
 ચોળે રંગીલો રૂપ મોલીડાનો છેડે, ભુલી ભાળીને જળ

બેડારે બેની ॥ આજ ૨ ॥ દુણા ભર્યાં છે એના પુલડાને
તોરે, મનને તાણે છે જોરે જોરે બેની ॥ આજ ૩ ॥ પ્ર-
હ્લાનંદનો વાલો કુંજનો વીલાસી, હૈડે વશી છે એની
હાસીરે બેની ॥ આજ ૪ પદ ૧ ॥

આજ વાલો ઉભા છે જમુનાને આરે, મુર્તિ વસી છે
મન મારેરે. હેલી આજં કેસરની આડ રૂડી નલવટકીધી,
આંખો વેચાથી કરી લીધીરે હેલી ॥ આજ ૧ ॥ વાંકી
બ્રકુટી મુને લાગે અતી વાલી, સર્વે મેલીને જય આલીરે
હેલી ॥ આજ ૨ ॥ લોચન રંગીલાં તીખાં બાણુ જેવાં
લાગ્યાં, ઉડાં ગરીમયાં આઘાં રે હેલી ॥ આજ ૩ ॥
પ્રહ્લાનંદનો વાલો કુંજનો વિહારી, છબીપર જઈ બ-
લહારી રે હેલી ॥ આજ ૪ પદ ૨ ॥

આજ મુને સામો મળ્યો છે અલબેલો છોખાવાળો
રંગ છેલોરે આલી આજં મોંઘામુલીરે પેરી મોતીડાની
માળા, ભાલ ક્યોલ કેસરાજારે આલી ॥ આજ ૧ ॥
ગજરા પેર્યાં છે ઘેરા રંગના ગુલાબી, શોભા ત્રીલોકકેરી
દાળીરે આલી ॥ આજ ૨ ॥ બાબુકાનુરે લીધા પુલડા-
ના બાંધી, બ્રમર ભમે છે તાર સાંધીરે આલી ॥ આજ ૩ ॥
પ્રહ્લાનંદનો વાલો રંગડાનો ભરીયો, લઇને હૈયામાં ધરી-

ચોરે આલી ॥ આજ ૪ પદ ૩ ॥

આજ મારે નંદનોનંદન ઘેર આવ્યા, મોંઘે મોંઘે મો-
તીડે વધાવ્યારે સૈરો આજ ૦ હસી બોલાવી મુને હેતમાં
થી હેરી, રેટા બાંધ્યો છે સોનેરીરે સૈરો ॥ આજ ॥ ૧ ॥
સોનેરી કોરનું નાખેલ ખભે શેલું, રસીયે કીધી છે રંગ
રેલું રે સૈરો ॥ આજ ૨ ॥ ફુલડાનાં મેલ્યાં માથે ઊગ-
લાં રે ફરતાં, મુને નથી વીસરતારે સરો ॥ આજ ૩ ॥
પ્રહ્લાનંદના વાલાથી પ્રીતડી બંધાણી, મેળું લીધું છે
માથે તાણીરે સૈરો ॥ આજ ૪ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

ઓરા આવો મારા લેરખડાલેરી, ક્રીધો તમસાડ મેં
જગવેરી ઓરા ૦ કાળુ નડિતમ જામા જરકશીયા, શોભે
પાઘડલી શીર સોનેરી ॥ ઓરા ૧ ॥ નંગજડીયલ બાળુ
બેરખડા, કર પોંચી હેમ કડાં પેરી ॥ ઓરા ૨ ॥ તમે
રસીયા રંગડાના ભરીયા, મુખ મોરલડી વાતા ઘેરી ॥
ઓરા ૩ ॥ પ્રહ્લાનંદના છેલ્લા ઊગાળા, ચાલો ચાલ મ-
લપતા ગજ કેરી ॥ ઓરા ૪ પદ ૧ ॥

મરમાળા મનમાન્યા માવા, રહેને આંખડલી આ-

જેઆવા મરં તારાં મનમોહન મીઠાં વેણાં, આવો શામ
 મુને તમે સંભળાવા ॥ મર ૧ ॥ નીત્ય વાલમ આવો
 મારે મંદીરીયે, રૂડી ચાલચતુરાઈ શીખાવા ॥ મર ૨ ॥
 તમે નાવોતો હું નંદજીને રૂળીયે, બહુ હેત કરીને આવું
 બોલાવા ॥ મર ૩ ॥ પ્રહ્લાનંદના બાળ સનેહીડા, રાખું
 જોર કરીને નહીં દડિં જાવા ॥ મર ૪ પદ ૨ ॥

વાલું લાગે મને મોહન મુખ તારું, છેને પુરણુચંદ
 થકી સારું વાલું ॥ તારા મુખડાની મીઠી લાવણ્યતા, જે
 ઇ કોટી કોટી કંદર્પ વારું ॥ વાલું ૧ ॥ શોભે ગોળ ક-
 યોળે તીલક તાબુ, તેમાં લોભાણું મનડું મારું ॥ વાલું
 ૨ ॥ મુખડાની શોભા મરમાળા, નીત્ય નીરખી અંતર-
 માં ધારું ॥ વાલું ૩ ॥ પ્રહ્લાનંદ કહે વરય કીધી મુજને,
 છે જે કોડીલું કામણુગારું ॥ ૪ પદ ૩ ॥

તારી મુરતી મનમાની મારે, હવે શંકા જગની કાણુ
 ધારે તારી ॥ લટકાળા તમને લાડકડા, મેંતો દીઠેલ જમુ-
 નાને આરે ॥ તારી ૧ ॥ મનમોહન સુંદીર મોલીડું,
 તોરા પુલતણા બુકીયાતારે ॥ તારી ૩ ॥ શુભ નાશાદી-
 પસમાન બણી, કાબુ નેણુકમળકેરે અનુસારે ॥ તારી ૩
 ॥ પ્રહ્લાનંદના હારહજારીડા, હુંતો જીવું છું તમને દેખું

જ્યારે ॥ તારી ૪ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

વાલાભારી શુધ્ર બુધ તેં હરી લીધીરે, તારે લટકે
વેરાગણ કીધી વાલાં તારી નવલ કલંગી દીઠીરે, મન-
ડામાં લાગે અતિ મીઠીરે, જાણે જળર જલદુડાની ચીઠી
॥ વાલા ॥ ૧ ॥ જ્યેથું મોલીકુ આંટે ફરતું રે, પળ એક
નથી વિસરતું રે, માફં હૈકું ધિરજ નથી ધરતું ॥ વાલા
॥ ૨ ॥ ભાલે આડ કેસર કેરી ભાળીરે, રેખું ત્રણ ઉપ-
ડતી રૂપાળીરે, જાણે મન પકડ્યાની છે જાળી ॥ વાલા
૩ ॥ વાંકી બ્રહ્મટી ઘણી મન ભાવી રે, બ્રહ્માનંદને વસી
ઉર આવી રે, જાણે શામ કબાણ ચડાવી ॥ વાલા ॥

પ્યારા તારી પ્યારી લાગેછે પાંપણીયારે, જોઈ જોખ
લીધો મેં જોગણીયાં ॥ પ્યારાં ॥ તારા લોચનબાણ
તિખડીયાં રે, ઘણા જલુ હથોડીના ઘડીયાં રે; આવી
ઓર્થીતા મુજ પર પડીયા ॥ પ્યારા ૧ ॥ તારી નાસી
મુંદર નમણીરે, છે જો દીપક કીર લજમણીરે; એતો
જીવનદોરી છે અમણી ॥ પ્યારા ૨ ॥ કાને કુંડલ નૌતમ
ધરીયાં રે, ભારે નંગ વળી રંગ ભરીયાં રે; આવી અ-

તરમાં ઉંડાં ગરીયારે ॥ પ્યારા ૩ ॥ દીઠું મુખડુ અંદાકેરે
 ડોલેરે, તિલ દશલુ ગોરકપોળેરે; બ્રહ્માનંદકે મુની તેને
 ખોળે ॥ પ્યારા ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૨ ॥

૩ડી તારી મુછની રેખા ઉપડતીરે, ચિત્ત ચોર્યું ચા-
 લું લડથડતી ૩ડીં હૈડામેં વસી મારે હાંસીરે, એને સ-
 મરેછે જોગ અંધ્યાસીરે; જાણે પ્રેમતણી માંડી ફાંસી ૩ડીં
 ॥ ૧ ॥ હેતે દંતબત્રીસી મેં હેરીરે, ઠીક થઇને પ્રત્તિ
 મારી ઠેરીરે; કાળુકળીયું તે દાડમ કેરી ॥ ૩ડી ૨ ॥ વાલા
 મોરલી ધીરે સ્વરે વાળ્યોરે, પ્રિતે અધર અમૃતરસ પા-
 ન્યોરે; જ્યાં જાઓ ત્યાં સાથે તેડી જાળ્યો ॥ ૩ડી ૩ ॥
 જ્યારે આવોછો પાન સોપારીરે, છોળ્યું આવે તંખોળની
 બારીરે, તેનો બ્રહ્માનંદ અધિકારી ॥ ૩ડી ૪ ૫૬ ૩ ॥

કાના તારો કંઠ કહ્યામાં નઆવેરે, એતો કૌરતુલ-
 મણીને શોભાવે કાનાં હૈડે પહેર્યોછે હારહજારીરે, ભુજ
 ડંડપ્રચંડ છે ભારીરે, નાખી કંઠ જીવે પ્રજનારી ॥ કાં
 ॥ ૧ ॥ શોભે કમરે રેટા મુધા સારોરે, જ્ઞાની ધ્યાનીનો
 દિનગુજારોરે, ચાલ જોઇ લાજે હંસ બિચારો ॥ કાના
 ॥ ૨ ॥ ૩ડી લાગેછે પગની આંખળીયુરે, નખતેજ જાયે
 નહીં કળીયુરે; જાણે અંદાકી માંડળીયું ॥ કાના ૩ ॥

રાજેચરણે લાંબી ઉંધે રેખું રે, હુંતો ધ્યાન વિના
દેખું રે; બ્રહ્માનંદ કે જનમ ધન્ય લેખું ॥કાના ૪ પા

પદ રાગ ગરબી.

તારે ચટકે રંગીસો છોડલો અત્રખેલારે, કાંઈ ન
કસુંબી પાઘ રંગના રેલારે; સિર અજબ કલંગી શે
તી અલં હૈડામાં રાખ્યા લાગ ॥ રંગ ૧ ॥ મો
છાયું મોતીએ અત્રં પુત્રડાની સુંદર ફેર ॥ રંગ
ઘેરે રંગે ગુછ ગુલાબના અલં જોઈ ભ્રમર ભમે તે
॥ રંગ ૩ ॥ તારી પાઘડલીના પેચમાં અલં માડું
તડું થયું ચકચુર ॥ રંગ ૪ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે તારી
રતી અલં વણદીકે ઘેલીતુર ॥ રંગ ૫ ॥ પદ ૧

કેસરનું તીલક સોહ્યામણું ગિરધારી રે, ઝલ્લું
સુંદર ભાલ જાડે બલહારી રે, રસ રેખલડી વિત્તરી
ગિરં નિરખીને થઈછું નીહાલ ॥ જાડે ૧ ॥ વારી
હઠભ્રુટી વાંકડી ગિરં જાણે કરડી સામ કબાણુ ॥
૨ ॥ રૂપાળી ટસરે સતડી ગિરં લોચનિયાં તિખાં
॥ જાડે ૩ ॥ તાશા અણીયાળી નમણી ગિરં
લાજે દિપકધીર ॥ જાડે ૪ ॥ બ્રહ્માનંદ કે જોઈ ર

નથી ગિરં ઉર દેવત્રિયાને ધીર ॥ જહિં ૫ પદ ૨ ॥

કુંડળ બેઉ રાજે કાનમાં વ્રજચંદ્રે, સુંદર માંહી
બીંદુ શ્યામ નંદનાનંદારે, રંગભીના તારા રૂપમાં વ્રજં
બેઘ લાજે કોટીક કામ ॥ નંદ ૧ ॥ તિલનું એક નૌતમ
ત્રાજવું વ્રજં કંકોળેલ ગૌર કપોળ ॥ નંદ ૨ ॥ તારા
અધર પ્રવાળા સરખા વ્રજં છબી વહનકમળની ગોળ
॥ નંદ ૩ ॥ તારા દંત ડોલરીઆની કળી વ્રજં વળી
દાડમ કેરાં બીજ ॥ નંદ ૪ ॥ અહ્લાનંદ કહે હાસ વિલા-
સમાં વ્રજં રહી વ્રજનારી રંગ ભીજ ॥ નંદ ૫ ॥

બાંચે બાબુ કાબુ બેરખા મુને પ્યારારે, બહુમુલ્લી
લટકે બોર કામણુગારારે; હાથુમાં પોંચી હેમની મુને
ખાસી તન ચંદનબોર ॥ કામ ૧ ॥ બની શોભા વીંટી
વેઢની, મુને હૈયે નવલ ગુલાબી હાર ॥ કામ ૨ ॥ તારું
રૂપ બેઘને ઘેલી ફરે મુને ગોકુળીયા કેરી નાર ॥ કામ
॥ ૩ ॥ બેઘ તેજ અલૌકીક અંગનુ મુને થયા ઝાંખા
સુરજ ચંદ ॥ કામ ૪ ॥ તારી નવલ છબીની ઉપરે મુને
બલહારી અહ્લાનંદ ॥ કામ ૫ ॥ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ગરબી.

ઓરા આવો નટવર નાનડીયા, તમે મારા જીવસા-

થે જડીયા ॥ ઓરા ॥ શોભોહો સોનેરી પટકે, છબી
 રંગચોળ તણે ચટકે ૦ લીધું મન હાથ તણે લટકે ॥ ઓરા
 ૧ ॥ કડી મેં તમ અરથે કાયા, લાગીછે મુખદાની મા-
 યા; જીવો ધણું જસોદાના જાયા ॥ ઓરા ૨ ॥ સુંદર
 વર લાગોહો સારા, નમેલું એક ઘડી ન્યારા; છોજી મા-
 રા પ્રાણથકી પ્યારા ॥ ઓરા ૩ ॥ વાતુંથકી દુખડાં
 વીસરીયે, જોઈ જોઈ અંતરમાં ઠરીયે; કાના આવો ગો-
 ઠડલી કરીયે ॥ ઓરા ૪ ॥ કટીપર પીતાંબર કસીયા,
 હેતે નીત્ય બોલોહો હસીયા; બ્રહ્માનંદના વાલા રસીયા
 ॥ ઓરા ૫ ॥ પદ ૧ ॥

વાજ્યો હરી વાંસલડીવાળા, લાડીલા નંદતણાલાલા
 ॥ વાજ્યો ટેક ॥ મોહું મન બંસીના સ્વરમે, ભરીછું
 આનંદના ભરમે, નથી હવે રેવાતું ધરમે ॥ વાજ્યો. ૧
 બુઝી સરવે અંતરની બળગું, બંસીમેં ચીત માડ વળ-
 ગું; અધક્ષણ નથાયે અળગું ॥ વાજ્યો ૨ ॥ વેધાણી
 બંસીને નાદે, સુણુછું સુંદર સવાદે, ગાવો હરી ઉંચેરેસાદે
 ॥ વાજ્યો ૩ ॥ આવીછું સાંભળવા ઓળે, બંસી અતી
 મરમાળી બોલે, સુણી દીલ વસીયર જ્યું ડોલે ॥ વાજ્યો
 ॥ ૪ ॥ બંસી મુને લાગે છે પ્યારી. ગેરી ગેરી વાજ્યો
 ગીરધારી; બ્રહ્માનંદ જાણે બલહારી ॥ વાજ્યો ૫ પદ ૨

આવો આવો સુંદરવર ઓરા, જોઈં માથે ફુલડાના
 તોરા ॥ આવો ॥ માઈં સરવે આવ્યું છે મજરે, દેખો
 છે અમૃતની નજરે; ગોઠયું મનઃફુલાને ગજરે ॥ આવો
 ૧ ॥ શોભે મુખ ઉપર તીલતાનું, કપોળે ટીબકડીકાનું
 બહુ રૂડા લાગેછે બાનું ॥ આવો ૨ ॥ મનોહર મુરતી
 મનમાની, છપાડી કેમ કરી રે છાની, દેખી હું થઈછું
 દીવાની ॥ આવો ૩ ॥ કેસરની આડય કરી ભાલે, વળી
 વળી બોલોછો વાલે, ચાલોછો હંસતણી ચાલે ॥ આવો
 ૪ ॥ સુરંગી સુંથણલી ચંગી, અનોપમ પેરી છે અંગી,
 બ્રહ્માનંદના વાલા રંગી, આવો આવો સુંદરવર ઓરા
 ॥ આવો ૫ ૫૬ ૩ ॥

છોજી તમે નંદતણાનંદા, ચતુરવર ગોકુળના ચંદા
 ॥ છોજી ॥ કોડીલા કુંવર કાનુડા, નટવર સુંદર નાનુંડા;
 રાજેસર દીસોછો રૂડા ॥ છોજી ૧ ॥ આંખ્યું તમારી
 અતીશે અણીયાળી, મનોહર સુંદર મરમાળી; રંગીલી
 મુર્તિ રૂપાળી ॥ છોજી ૨ ॥ આવો ઘેર આવાને આવા,
 ખાંતે મહીમાંખણીયું ખાવા; મીઠું મીઠું બોલોને માવા
 ॥ છોજી ૩ ॥ પેરી તન જરકસીયા જામા, ચાલી આવો
 વાલમજી સામાં; વાઓ રૂડી બંસી વીસામા ॥ છોજી ૪

॥ કોઈ વિધી જાણ્યો નહીં કળીયા, હેતે તમે કોણુતણે
હળીયા, વારી બ્રહ્માનંદના વાલો છળીયા ॥છોજી ૫૫૬૪

૫૬ રાગ ગરબી.

લાગ્યો મારે નટવરથી નેડો, હવે મેંતો શીર નાંખ્યો
છેછેરે ॥ લાગ્યો ॥ કે સૌ મળીને મુજને વારી, કે અટ-
કી મનવરતી મારી, કે ધણી મેંતો ધાસ્યા ગીરધારીરે ॥
લાગ્યો ૧ ॥ કે શુ મતલબ મારે કોઈ સાથે, કે મેણું મારે
મોહનનું માથે, કે હરીવર મુને ઝાલી હાથેરે ॥ લાગ્યો
૨ ॥ કે મોડુવેલું સૌ જવાનું, કે તે દેખીને શું થાવાનું,
કે મેણું મારે અવીચળ માવાનું રે ॥ લાગ્યો ૩ ॥ કે
કોઈ કંઈ મુજને શું કરશે, કે ગજ અડી શંક્યા કુણ
ધરશે; કે સ્વાન ભક્ષી ભક્ષીને મરશેરે ॥ લાગ્યો ॥ ૪ ॥
કે સમજીને મેંતો પગ ભરીયા, કે સરવે વિષયરસ વીસ-
રીયા; કે બ્રહ્માનંદનો વાલો વરીયારે ॥ લાગ્યો ૫ ॥

લાગી મારે નટવરથી લગની, કે મરજહા મેલી જ-
ગનીરે ॥ લાગી ॥ કે એક ટેક અંતર ધારી, કે સગાકુ-
ટુંબ સહી વીસારી; કે મનકંમ વરીયા મોરારીરે ॥લાગી
૧ ॥ કે કંઈ મેંતો તનમન કુરખાણી, કે હરીવીના નવહું

અન્ય વાણી, કે કાનકુંવરથી અટકાણી રે ॥ લાગી ૨ ॥
 કે સુખ મેંતો સંસારી છોડ્યું, કે સહિ સાથે સગપણ
 તોડ્યું; કે જગના જીવન સાથે જોડ્યું રે ॥ લાગી ૩ ॥
 કે મેણા જગકેરા સહીને, કે સ્થીરમન મતવાલી થઈને;
 કે ચાલી હુતો સીર કરમે લઈનેરે ॥ લાગી ૪ ॥ કે બેઠી
 હુતો ભય જગનો ખોઈને, કે મન નીસદીન રહ્યું છે
 મોઈને; કે બ્રહ્માનંદના વાલાને જોઈનેરે ॥ લાગી ૫ ॥

મોહી હુતો નટવરને વાને, કે ક્રીધી વશ ડોલરીયે
 કાનેરે ॥ મોહી ॥ કે ચીતડામેં લાગી ચટકી, કે લોકતણી
 લજ્યા પટકી, કે નંદના નંદન સાથે અટકીરે ॥ મોહી ॥
 ૧ ॥ કે જીવ જીવને શું પરણું, કે જેને સીર ઉપર મર-
 ણું, કે સમરથનું લીધું શરણું રે ॥ મોહી ૨ ॥ કે થઈ
 પુરૂષોત્તમથી પ્રીતી, કે નથી હુતો લોકથકી ખીતી, કે
 જગપતી વરી હુતો જગ જીતીરે ॥ મોહી ૩ ॥ કે અચ-
 ળ વાત મુને ઝોળખાણી, કે થઈ મારે સરવ દુખની
 હાની, કે પ્રીતમ મુખ રાખ્યું પાણીરે ॥ મોહી ૪ ॥ કે
 સ્થીર થઈ અંતરમાં ધરીયું, કે કાને મારૂં મન ગમતુ ક-
 રીયું, કે બ્રહ્માનંદનું કારજ સરીયું રે ॥ મોહી ૫ ॥ પદ ૩
 કે વર્ચા મેંતો રંગભર વાલાને, કે લટકાળા નંદ

લાલાનેરે ॥ વર્યા ॥ કે કીધુ મેંતો નીસ્થે વીચારી, કે
 દુરીજન થાક્યા મુને વારી; કે ધાર્યા એક વર ગીરધારી
 રે ॥ વર્યા ૧ ॥ કે જેમ રણસુરાની લગની, કે ઉડે જે-
 મ બાણ બાણ અગની, કે પેની નધરે પાછી પગનીરે ॥
 વર્યા ૨ ॥ કે સતી જેમ પાછી નવ ભાગે, કે તન કેરા
 મુખને ટાળે; કે અગનીમે અંગ પરજળેરે ॥ વર્યા ૩ ॥
 કે સુરો કાયર થાય ડરી, કે સતી ઘેર આવે પાછી ફરી;
 કે માતપીતામે ખોટ ખરીરે ॥ વર્યા ૪ ॥ કે બ્રહ્માનંદ
 એમ જોયું પેલું, કે દેખીને નવ થાવું ઘેલું, કે કામ કઠ-
 લુછે નથી સેહેલું રે ॥ વર્યા ૫ પદ ૪ ॥

પદ રાગ સોળા.

મારે મોહાલે આવો હશીને બોલાવો, રે રંગભીના
 છેલા નંદજના છોજી રાજ્ય ॥ ૧ ॥ પાવડલી પેચાળી
 બાંચી છે રૂપાળી, રે લટકાળા મોતીડાવાળા ॥ છોજી ૨ ॥
 કાના ગીરધારી, મુરતિ તારી, રે મનમાની છેલગુમાની
 ॥ છોજી ૩ ॥ બ્રહ્માનંદના પ્યારા, શોભોછો સારા, રે કે-
 સરીયા રંગના ભરીયા ॥ છોજી ૪ પદ ૧ ॥

નંદજના લાલા, લાગોછો વાલા, રે નવરંગી લેરતો
 રંગી ॥ છોજી ૧ ॥ નેણુંનો નજરો, મુને અતિ પ્યારો, રે

અલખેલા, છેલછમીલા ॥ છોજી ૨ ॥ કુંજના વિહારી
મુરતી તારી, રે હરી મોરી, જીવન દોરી ॥ છોજી ૩ ॥
બ્રહ્માનંદ કહે છે, મન માઈ રેછે, રે વેણામેં, મારા ને-
ણામેં ॥ છોજી ૫૬ ૨ ॥

આંખ્યું અણીયાળી માવા મરમાળી, રે કાંઈ કીધું,
મન માઈ લીધું ॥ છોજી ૧ ॥ મંદિર પધારો, જનમ સુ-
ધારો, રે છોગાં મેલી, બળવંત બેલી ॥ છોજી ૨ ॥ સું-
દર સોહાગી, લગની લાગી, રે તમ સંગે, ભિને રંગે ॥
છોજી ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ ગાવે, મુરતિ સોહાવે, રે રહો તાજ,
વ્રજના રાજ ॥ છોજી ૪ પદ ૩ ॥

શોભે માથે તોરા, આવોને ઓરા, રે ધિરે ગાતા, રંગ
ના રાતા ॥ છોજી ૧ ॥ કોટે પરવાળાં, લાગે છે રૂપાળાં,
રે નેણુ ઘેરી, લાલજ લેહરી ॥ છોજી ૨ ॥ સ્યામસલુણા,
નેણુમેં દુણા, રે વ્રજદાણી, હું લોભાણી ॥ છોજી ૩ ॥
બ્રહ્માનંદ વાઈ, તન મન માઈ, રે તમ સાથે, સદા મારે
માથે ॥ છોજી ૪ પદ ૪ ॥

૫૬ રાગ ઘોળ.

હેલી જોને આ નંદ કુમાર સલુણો શોભંતા, ચાલે મહ
ભર ગજની ચાલ, રસિક ચિત્ત લોભંતા ॥ ૧ ॥ પ્યારી

લાલ સુરંગી પાઘ, અલૌકીક બાંધણી, છુટા પેચ બુકયા
ચહુકોરય; અધિક શોભા બણી ॥ ૨ ॥ રૂડી રાજેછે નટ-
વટ રેખ, મનોહર માવને, જોતાં કેસર તિલક અનુપ,
વધારે ભાવને ॥ ૩ ॥ ઊભા અળવકરે અલખેત્ર, સખા
ના સંગમાં, ખેલે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રાજેશ્વર રંગમાં ૪

શોભે નટવરજીને શિશ્ય, કલંગી વાંકડી પોખરાજ
પિરોબ લાલ, મોતીડેથી જડી ॥ ૧ ॥ તોરો પુલતણો
નવરંગ, મોળીડા ઉપરે, જોઈને કાનકુંવરનું રૂપ, મારાં
નેણાં તરે ॥ ૨ ॥ સખી આંટાદાર અનુપ, પિયાજીની
પાઘડી, તેતો વિસરે નહીં પણ એક, જીવડલામાં જડી
॥ ૩ ॥ લળકે કુંડળ કાનુમાંય, કે મોંઘા મુલનાં; બાંધ્યા
બ્રહ્માનંદના નાથે કે બાળુ પુલનાં ॥ ૪ પદ ૨ ॥

આંખડલી શરદ સરોજ, રસીલા લાલની, દેખી મ-
નડું પામે મોહ, તિલક છબી ભાલની ॥ ૧ ॥ નાખ્યા
સુંદર દિપ સમાન; અધિક શોભી રહી; મુખ નીરખીને
શશીઅર જોત, ગગન ઝાંખી થઈ ॥ ૨ ॥ લીધી લટકા-
ળે નંદલાલ કે હાથ કબાણુને, એની ચટક રંગીલી ચાલ,
હરે મન પ્રાણુને ॥ ૩ ॥ કાળુ મોતીડે જડીત્ર કટાર, ક-
મરે કસી લીધલો; નિરખી બ્રહ્માનંદ કહે જન્મ, સુફળ
મારો કાંધલો ॥ ૪ પદ ૩ ॥

સખી કેસર લીનો કાન, ઠરે જોઈ છાતડી; રૂડીઆં
ખડલીમાંરેખ, મનોહર રાતડી ॥ ૧ ॥ યેની સાંભળતાં
ગુલતાંન, થઈ એના ગીતમાં, રસીયા વર કેરો રંગ
ચડ્યો મારા ચિતમાં ॥ ૨ ॥ સમઝાવી મુજને શામ,
નેણું કરી સાનમાં; મુંને મગન કરી મસ્તાન, અબ્રત
રસ પાનમાં ॥ ૩ ॥ કાળુ રાજો છે ગૌરકપોળ, મુભગ
તીલ ત્રાજવી; શોભે બ્રહ્માનંદનો નાથ, રસીલો
રાજવી ॥ ૪ ॥ ૫૬ ॥ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

તારા મુખની લાવનતા મીઠીરે, મોહન વનમાળી,
એવી ત્રિભોવનમાં નવ દીઠીરે, મુરતી મરમાળી; ચટકે
રંગીલા તારા મોલીડાને છેડે, મનડું ડાલે છે કેડે કેડે ॥
મોહ ૧ ॥ રંગડો જભ્યો છે ધુલડાનેરે તોરે, બ્રમર ભમે
છે ચહુકોરે રે ॥ મોહ ૨ ॥ ભાલે તિલક કેસર કેરું રાજે,
મુખ જોઈ શશીયર લાજે રે ॥ મોહ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે
સરવસ્ય વાડ, રૂપ જોઈને વાલા તારે ॥ મોહ ૪ ॥ ૫૬ ૧

તારાં લટકાં પ્યારાં મુંને લાગેરે, લેરી લટકાળા; હું
તો રીઝી શલુણા ઘેરેરાગેરે, છેલા હોમાળા, સુંદર નેણ

કમળ દળ જેવી, બ્રહ્મી બ્રમર રહ્યા સેવીરે ॥ લેરી ૧ ॥
 ગોર કપોળે શુભગ તિલ ત્રાજુ, કોમળ નાસ્યા કાનુરે ॥
 લેરી ૨ ॥ અધર ઉપર જાણે કુમ કુમ ઢળીયું, દાંત
 દાડમ કેરી કળીયુરે ॥ લેરી ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે સામું
 જોઈને, મનડું લીધું છે મારૂં પ્રોઈનેરે ॥ લેરી ૪ ॥ ૫૬ ૨ ॥

વહાલી લાગે છે મુખડાની વાણીરે; પ્રિતમજી પ્યારા
 મીઠે મરકલો લોભાણીરે, સંદરવર સારાં નટવર આડી
 નજરે નિહાળી, રંગડાની રેલુંવાળીરે ॥ પ્રિત ૧ ॥ મધુરે
 મધુરે મુખ હાસ કરીને, લીધા છે પ્રાણ હરીનેરે ॥ પ્રિત
 ૨ ॥ મન મોહન તારી નૌતમ મુરતી, નિમખનમેલું
 મારા ઉરથીરે ॥ પ્રિત ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે રીઝીતારે રાગે,
 અહોનિશ રહેજ્યો મારી આગેરે ॥ પ્રિત ૪ ૫૬ ૩ ॥

તારા ઇંગલીયાંની છબી ભારીરે, કુંવર કાનુડા;
 છેલા ગુણવંતા ગીરધારીરે, લાગોછો રૂડા; પ્રાણ જીવન
 શિર કેશ રૂપળા, કાળા ખિટળીઆળારે ॥ કુંવર ૧ ॥ લાલ
 કમળી તારા મોળીડાને ચટકે, જોઈને મોહીછું કરલટકેરે
 ॥ કુંવર ૨ ॥ કુંડળનીરે છમી નથીરે કહેવાતી નિરખી
 ઠરે છે મારી છાતીરે ॥ કુંવર ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે રહેને
 રંગીલા, આંખડલીમાં અલવીતારે ॥ કુંવર ૪ ૫૬ ૪ ॥

રાગ ગરબી.

ધર્મ કુંવર ધનશામજી મારા પ્રાણતણા આધાર
 જોડને જીવું છું, તન મન ધન તમ હિરે લઈ વાર વાર
 હજાર. જો. ૧ સુંદર મુર્તિ મોહીની મારા મનમાં ખુચી
 રાજ. જો. તમ વિના મુંને દાંતજી બિનું કાંઈ ન સુજે
 કાજ. જો. ૨. પાપણ્યપર આંટો દઈ તમે બાંધી પાધ
 અનુપ. જો. કોટિક કંદર્પ વારણે લેઈ વાર એવું રૂપ
 જો. ૩ ભાલ તિલક શોભા ધણી જાણે બ્રહ્મ કાંમક બાંણ
 જો. કમલનયન કટાક્ષમાં મારા તાણી લ્યોછો પ્રાણ. જો.
 ૪ મધુર મધુર હમણું જોડને વાધે પ્રેમ અવાર. જો.
 ત્રિભુવનમાં એવી કોણુ છજે વશ નર થાય નારય. જો. ૫
 વામકરણમાં શ્યામ છે તિલ નિરખ્યા જેવો નિત જો.
 તિલ જોડ જમણા ગાલમા વાધે પ્રેમાનંદને પ્રીત ફાપદરા
 શી કહુ શોભા અંગની, જોડ લાચનીયાં લોભાય;
 ચિતડું ચોરે છે ॥ નીરખી નાસાકીરને મારા ભવનાં પાતક
 જાયે. ચિ. ૧ અધરપ્રવાલાની ઝિપમા જાણે કુંદકઝીસમ
 દાંત. ચિ. ચિબુકતણી શોભા ધણી કંબુ કંઠ જોયાની
 ખાંત. ચિ. ૨ વક્ષસ્થલવાલું ધણું મને મત્તવા વાધે

પ્રીત. ચિ. અજ્ઞાનબાહુ ઉરધરી આવો મલીયે મોહન મીટ
 ચિ. ૩ ઉદરમાં ત્રિવલીપડે ઉંડી નાભિ નૌતમ જોઈ ચિ.
 શાંમકટિ સોયામણિ ઉર માંધ રહ્યું મનમોઈ ચિ ૪ જાનુ
 જુગલ છબી જોઈને મારો સુફલ થયો અવતાર ચિત.
 પિંડિપાંનિ નિરખતાં મારો દુર થયો સંસાર ચિ. ૫ સોલે
 ચિન્હે જુક્ત છે એવી જુગલચરણની જોડ ચિ. અંખડ
 રહો આવી ઉરમાં પુરો પ્રેમાનંદના કોડ ચિ. ૬ ॥ ૫૬ ૨ ॥

નવલ રનેહિ નાથજી રૂપાલા રાજવ નેણવાલા લાગો
 છો ॥ હસતા હસતા હેતમાં ખોલો છો મિઠાં વેણુ વા. ૧
 આંખડલી અમૃતે ભરી કાંઈ કંઈના કંઈ નવ્ય જાય વા.
 ચિતચોરાણું આદ્યમા મરકલડે મન લોભાય વા. ૨ આ-
 તુરતા નથી અંગમાં દિશે છે શિલસ્વભાવ વા. પ્રેમતણો
 પરવા વહે નેણાંમાં નટવરનાવ વા. ૩ ભુધર ભાવિક
 ભાવના નથિ અર્ધા અર્થિ શ્યામ વા પરમારથને કારણે
 પંધારયા પુરણ કામ વા. ૪ દિનઉપર દયા કરી તમે દુર્લભ
 દર્શન દેવ વા. કલ્પતરૂ છો કાનજી જાણે મોટા મુનિવર
 ભેવ વા. ૫ કંઈનાં નાંધ કંઈના કરીને છોગાલા રંગછેલ
 વા. પ્રેમાનંદ કહે અંખડ રહો આંખડલીમાં અલખેલ
 વા. ॥ ૫૬ ૩ ॥

ધર્મ કુવર શ્રીકૃષ્ણ તમે ભક્તપતિ ભગવાન એ
 ૨ માગુછું, દયાનિધિ તમે દાસને નિત આપો છો એ દાન
 ૧. ૧ નિર્વિકલ્પ ઉત્તમ અતિ એવું નિશ્ચે નાથ તમારું,
 ૧. અલખેલા તમ આગળ હું અરજ કરું એ સારું એ. ૨
 હાત્મ્ય જ્ઞાને સહિત હરિ એવી એકાંતિકિ ભક્તિ એ.
 ૧૦ તરહ તવ અરણ્યમાં ઝિજ્ઞે રહે સદા વિરક્તિ. એ ૩
 'માં તમારું ભક્તપણું હરિ એમાં કોઈ પ્રકાર. એ. દોષ
 રહે કોઈ જાત્યનો એ આપો ધર્મકુમાર. એ. ૪ તમારા
 ૧૦ ભક્તનો મારે દ્રોહ ક્યારે નવ થાય. એ. સંગ એકાં-
 ૧૦ ભક્તનો મુને નિત આપો મુનિરાય. ૫ દાસ તમારા
 ૧૦ સનો મુને રાખો નાથ હજુર. એ. પ્રેમાનંદની વિનતી
 ૧૦ ભલજે શામ જરૂર. એ ૬ ॥ ૫૬ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

હરીજન સાચારે જે ઉરમાંહે મત રાખે, વિપતે વર
 પડે કેદી દિન વચન નવ્ય ભાંખે ૧ જગતું સુખદુઃખરે
 ૧૦ યિક મિથ્યા કરી જાણે તન ધન જાતારે અંતરમાં
 ૧૦ ન આણે ૨ પર ઉપકારીરે જન પ્રેમ નિમમાં પુરા,
 ૧૦ હિક દુખમાંરે દાજે નહિ સાધુ મુરા ૩ હરીને સમરેરે

નિત્ય અહો નિશ ઉમંગભરિયા, સર્વે તજીનેરે નટ નાગ-
રવાલા કરીયા ૪ બ્રહ્માનંદકેરે એવા હરી જનની બલ-
હારી, મરતક જતાંરે નવ્ય મેલે ટેક વિચારી, ૫ ॥ ૫૬ ૧ ॥

ટેક ન મેલેરે તે મરદ ખરા જગમાંધ ત્રિવિતાંપેરે
કેદી અંતર ડોલે નાંધ ૧ નિધકક વરતેરે દઢ ધિરજ
મનમેધારી, કાલકર્મનિંરે શંકા તે દેવે વિસારી ૨ મોહુ
વેલુરે નિશ્ચે કરી એક દિન મરણ, જગ સુખસારૂંરે કેદિ
કાયર મન નવ્ય કરણ ૩ અંતર પાહીરે સમજાને સવલી
આંટી, માથું જતાંરે મેલે નૈતે નરમાંટિ ૪ કોઇની
શંકારે કેદી મનમે નવ્ય ધારે, બ્રહ્માનંદનારે વાલાને પલ
ન વિસારે ૫ ॥ ૫૬ ૨ ॥

જે હોય હિંમતરે નરને ઉરમાંધ ભારી, દઢતા
જેઇનેરે તેની મદદ કરે મોરારી ૧ બીક તજીનેરે નીત
હિમત સોતો ખોલે. મસ્તક માયારે સર્વ ત્રણા જેણુંતોલે ૨
કેશરીસિંહનેરે જેમ શંકા મીલે નહી મનમે, એકાએકીરે
નીરભે થૈ વિચરે વનમે ૩ પડે છોટારે મોટા મેંગળને
મારે, હિમત વિનાનોરે હાથી તે જેઇને હારે ૪ બ્રહ્માનંદકેરે
એમ સમજે તે જન સુરા, તન કરી નાખેરે ગુરૂ વચને
ચુરા ચુરા ૫ ॥ ૫૬ ૩ ॥

પેટ કટારીરે પેરીને સનમુખ ચાલ્યા, પાછા નવલેરે
 યાદના તે ન રહે ઝાલ્યા ૧ આમાસામારે ઉડે ભાલા
 પ્રણીઆણાં તે અવસરમેરે રહે રાજી તે મતવાલા ૨
 પ્રાચાસુરારે જેના વેરી ધાવ વખાણે, જીવત જીહુરે
 નરજી તે મંગલ જાણે ૩ તેની પેરેરે હરીજન પણ
 જોધયે તીખા, અંતર શત્રુનેરે લાખે અતી વજી સરીખા ૪
 માથું જાતારે મુખનુંરે પાણી નબ્ય જાવે, પ્રહાનંદકરે
 ૧ સંત હરી મન ભાવે ૫ ॥ ૫૬ ૪ ॥

રાગ ગરબી.

આજ મારે ઓરડેરે આઠ્યા અવિનાશિ અલખેલ,
 પ્રાધ મેં બોલાવિયારે સુંદર છોગાંવાલા છેલ આ. ૧
 નિરખ્યા નેણાં ભરિરે નટવર સુંદર શ્રીધનશામ, શોભા
 શેક હુરે લાજે નિરખિ કોટિ કાંમ ॥ આ. ૨ ॥ ગુંધિ
 ગુલાબનારે કંઠે આરોપ્યા મેં હાર, લધને વારણાં ચરણે
 તાગિ વારમ વાર આજ ૩ આપ્યો મેંતો આદરેરે બેસવા
 ચાકલિયો કરી પ્યાર, પુછ્યા પ્રિતરથુરે બાધ મેંસર્વે

સમાચાર આ. ૪ કોને હરી ક્યાં હતારે ક્યાં થકી આવ્યા
 ધર્મ કુંમાર, સુંદર શોભતારે અંગે સજિયા છે શણગાર
 આ. ૫ પેરિ પ્રિતસ્યુરે સોરંગી સુથશુભિ સુખ દેણ,
 નાદિ હીરનીરે જ્ઞેતા ત્રપત ન થાયે નેણ આ. ૬ ઉપર
 ઓઢીયોરે ગુઢો રેટો જ્ઞેયા લાગ, સજની તે સમેરે ધન્ય
 ધન્ય નીરખ્યા તેનાં ભાગ્ય આ ૭ મસ્તક ઉપરેરે બાંધ્યું
 મોલીડું અમુલ્ય, કોટીક રવી શરીરે નેતો નાવે તેને તુલ્ય
 આ. ૮ રેશમી ડોરનોરે કરમાં સાયો છે રૂમાલ, પ્રેમા-
 નંદતોરે એ છબિ નીરખી થયો નીહાલ આ. ૯ ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

સજની સાંભણેરે શોભા વ્રણવું તેની તેહ, મુર્તિ
 સંભારતાંરે મુજને ઉપનો અતી સનેહ. સ. ૧ પેરયા તે
 સમેરે હરીયે અંગે અલંકાર, જેના નીરખ્યારે તેના વ્રણવું
 કરીનેપ્યાર. સ. ૨ બરાસ કપુરનારે પેરયા હેડે સુંદર હાર,
 તોરા પાઘમાંરે તેપર મધુકર કરે ગુંજાર. સ. ૩ બાબુ
 બેરખારે બાયેં કપુરના શોભીત, કડાં કપુરનાંરે જ્ઞેતાં
 ચોરે સૌના ચીત. સ. ૪ સર્વે અંગમાંરે ઉઠે અતરની
 બહુ ફેર, ચોરે ચીતનેરે હસતા કમલ નયણની કોર. સ.
 ૫ હસતા હેતમાંરે સડિને દેતા સુખ આનંદ, રસ રૂપ
 મુર્તિરે શ્રી હરી કેવલ કરૂણા કંદ. સ. ૬ અહભુત ઉપ-

મારે કેતાં શેષ ન પામે પાર, ધરણિને મુર્તિ રે જાણે આઠ્યો
સ શ્રંગાર. સ. ૭ બાલપ વેણુમાં રે નેણાં કંડણામાં ભર-
તુર અંગો અંગમાં રે જાણીયે ઉદીયા અગણિત સુર સ. ૮
તારી વાતડી રે યોડી અમૃત સરખાં વેણુ, પ્રેમાનંદનાં રે
પ્રેતાં ત્રપત ન થાય નેણુ. સ. ૯ ॥ ૫૬ ૨ ॥

બોલ્યા શ્રીહર રે સાંભડો નર નારી હરી જન, મારે
એક વાર્તા રે સડિને સંભલાવ્યાનું છે મન. યો. ૧ મારી
તુરતી રે મારાં લોક ભોગને મુક્ત, સર્વે દીવ્ય છે રે ત્યાંતો
પ્રેયાની છે જુક્ત. યો. ૨ મ રૂં ધામ છે રે અક્ષર અમૃત
જેનું નામ, સર્વે સામ્રથિ રે શક્તિ ગુણ કરી અભીરામ.
યો. ૩ અતિ તેજેમય રે રવિશશિ કોટીક વારણે જાય.
શેતલ શાંત છે રે તેજની ઉપમા ન કેવાય. યો. ૪ તેમાં
હું રહું રે દિલુજ દીવ્ય સદા સાકાર, દુર્લભ દેવને રે મારો
કંઈ ન પામે પાર. યો. ૫ જીવ ઇશ્વર તણો રે માયા કાલ
પુરૂષ પ્રધાન, સડિને વશ કરે સડિનો પ્રેરક હું ભગવાન.
યો. ૬ અગણિત વિશ્વનાં રે ઉતપત્તી પાસણુ પરસે શાય,
મારી મરજી વીનાં રે કોઈથી તરણું ન ત્રોડાય. યો. ૭
એમ મુને જાણુજ્યો રે મારાં આશ્રિત સૌ નર નારી, મેં
તમ આગદ્યે રે વાર્તા સત્ય કંઈ છે મારી. યો. ૮ હું તો

તમ કારણેરે આળ્યો ધાંમ થકી ધરી દેહ, પ્રેમાનંદનો રે
વાલો વરશ્યા અમૃત મેહ. બો. ૬ ॥ પદ ૩ ॥

વહી સડિ સાંભણેરે મારી વાર્તા પરમ અનુપ,
પરમ સિદ્ધાંત છે રે સડિને હિતકારી સુખ રૂપ. વ. ૧
સડિ હરી ભક્તનેરે જાણું હોયે મારે ધામ, તો મુને
શેવજ્યોરે, તમે શુદ્ધ ભાવે થઈ નીષ્કામ. વ. ૨ સડિ હરી
હરી ભક્તનેરે રેણું હોયે મારે પાસ, તો તમે મેલજેરે
મિથ્યા પંચ વીશેની આશ. વ. ૩ મુજનીના જાણુજેરે
બીજા માધક સહુ આકાર, પ્રિતી તોડજ્યોરે જુડા જાણી
કુટુંબ પરિવાર. વ. ૪ સડિ તમે પાલજેરે સર્વે દહ કરી
મારાં નીમ, તમપર રિઝજેરે ધર્મ ને ભક્તિ કરશે ક્ષેમ.
વ. ૫ સંત હરી ભક્તનેરે કીયો શિક્ષાનો ઉપદેશ, લટકાં
હાથનારે કરતા શોભે નટવર વેશ. વ. ૬ નીજ જન
ઉપરયે રે અમૃત વરશે આનંદ કંદ, જેમ સડિ ઓપધીરે
પ્રિત્યે પોષે પુરણ ચંદ. વ. ૭ શોભે સંતમારે જેમ કાંધક
ઉડગણુમેં ઉડુરાજ, મૃશ્વર ઉદે થયારે કત્તીમાં કરવા જનતાં
કાજ. વ. ૮ એ પદ શિખરેરે ગાશે સાંભણશે કરી પ્યાર,
પ્રેમાનંદનોરે સ્વામી લેશે તેની શાર વ. ૬ ॥ પદ ૪ ॥

પદ રાગ કારી.

કાનુડા કેડે ફરવુરે, કોઘથી ન ડરવું ॥ કાનુ૦ દુરી
જન લોક દુભંકર બોલે, તે હૈડે નવ ધરવું રે ॥કોઘ ૧॥
સગા કુંટબી સરવે સંગાથે, હેતડલું પર હરવુરે ॥ કોઘ
૨ ॥ સંસારીથી સગપણ તોડી, કાનકુંવરથી કરવું રે ॥
કોઘ ૩ ॥ અહ્લાનંદ કહે મન કંમ વચને, ગ્રન્થ જીવન
જીને વરવુરે ॥ કોઘ ૪ ॥ પદ ૧ ॥

કાનુડા કેડે જાવુરે સમજીશું આવું ॥કાનુ॥ મોહ-
નનું મેણું મારે માથે, કોઘદી બીજની નહી કાવું રે ॥
સમ ૧ ॥ ચૈાદ લોકમેં સરવે અબળા, તેને વરીને ખોટી
થાવું રે ॥ સમ ૨ ॥ વરીએતો નટનાગર વરીએ, અ-
ખંડ એવાતન સાવુરે ॥ સમ ૩ ॥ અહ્લાનંદ કહે અવર
પુરુશને, વરવાથી રૂડું વીખ ખાવું રે ॥સમ ૪ પદ ૨॥

કાનુડા કેડે ચાલીરે થઇ મતવાળી ॥ કાનુ૦ ॥ હું
જાણું લોકડીયાં કાલાં, લોક કહે છે મુને :કાલીરે ॥ થઇ
૧ ॥ જે ચાલે કાનુડાની કેડે. તેની ખેપ ન જાય કેદીખા-
લીરે ॥ થઇ ૨ ॥ સીર જાતાં નટવર નહી છોડું, ટેક
અચળ ઊર ધારીરે ॥થઇ ૩॥ અહ્લાનંદના નાથ સંગાથે,
લાગી છે રંગડાની તાળીરે ॥ થઇ ૪ પદ ૩ ॥

કાનુડા કોડે જાઇયેરે, શીદને લજાઇયે ॥ કાનુ ૦ ॥
 લાજ વિના લોકડીયાં તેથી, દુરબળ થૈ ન દબાઇયેરે ॥
 શીદ ૧ ॥ પ્રજ્ય જીવનને લજતાં વારે, નામ તેનું લૈનાઇ
 યેરે ॥ શીદ ૨ ॥ કોને સાડું સુંરે થવાનું, લોક તણી
 મોટાઇયેરે ॥ શીદ ૩ ॥ અહ્લાનંદ કહે નીશંક થૈને,
 ગોવીંદના ગુણ ગાઇયેરે ॥ શીદ ૪ પદ ૪ ॥

પદ રાગ કાફી.

વાલીડા કુંજ્ય વીહારી. વદન કમળ પરવારીરે ॥
 વાલી ૦ ॥ અજબ અલોકીક મસ્તક ઉપર, સુંદર પાવ
 સમારીરે ॥ વાલી ૧ ॥ પુત્ર તણા ઊગડીયાં ફરતાં,
 ધાર્યા ગિરિવર ધારીરે ॥ વાલી ૨ ॥ અંતર માંય વશી
 છે આવી, મુરતિ મનોહર તારીરે ॥ વાલી ૩ ॥ અહ્લાનંદ
 કહે હે પ્રજ જીવન, મોહન છે નીધી મારીરે ॥ વાલી ૪
 ॥ પદ ૧ ॥

છેલા તાડું ઊગું ભાળી, મોહી છું હું વનમાળીરે ॥
 છેલા ॥ પ્રજવાશી નંદલાલ વિહારી, ચાલ તારી લટ-
 કાળીરે ॥ છેલા ૧ ॥ રસિક પિયા તારી ચટક રંગીલે,
 મોળીડે હૃદવાળીરે ॥ છેલા ૨ ॥ લેરખડા જોઇ લગની
 લાગી, કોઈની રહું નહી ખાળીરે ॥ છેલા ૦ ૩ ॥ અહ્લા-

નંદ કહે પરવશ થઈછું, પગભેર ડોલું કેડે પાળીરે ॥
છેલા ૪ પદ ૨ ॥

કાને મુને ક્રીધી ઘેડી, હાથ રહું નહી મન હેડીરે ॥
કાને ॥ શેરડીયે મળીયો મુને સામો, મોહન છોગલાં
મેડીરે ॥ કાને ૧ ॥ નિરખતાં મન વશ કરી નાખ્યું,
આંખ્યું મરમ ભરેડીરે ॥ કાને ૨ ॥ ભુલી ચિર શરીર
તણી શુદ્ધ, હૈડાની ધીરજ હરેડીરે ॥ કાને ૩ ॥ અહ્લાનંદ
કહે એની છબીમેં, પ્રોવાણી જોયા પેડીરે ॥ કાને ૪ પદ ૩ ॥

સ્યાને હવે રાખું છાની, મુરતી તમારી મન માનીરે
॥ સ્યાને ॥ દુરજનીયાં પોડોશી દેખીને, છોને બળીને
થાતા વાનીરે ॥ સ્યાને ૧ ॥ નટવર તમથી નેહ કરીને,
પાછી ધરું નહિ પાનીરે ॥ સ્યાને ૨ ॥ રસિક સલુણા
પિયા તમ સંગે રમવું, નથી વાતત્રડી નાનીરે ॥ સ્યાને
૩ ॥ અહ્લાનંદના નાથ તમારો, મહિમા જાણે છે મોટા
જ્ઞાનીરે ॥ સ્યાને ૪ પદ ૪

પદ રાગ પરજ.

હૈડાનો હાર હરીરે, મારે રંગભીનો; હૈડાનો હાર હરી
મંદીરમાં પધરાવી મોહનને, ભેટ હું અંક ભરીરે ॥ મારે

૧ ॥ જમના જીવનને હું નહીં દઉં જાવા, રાખીશ
જતન કરિરે ॥ મારે ૧ ॥ રસીક નવલ વર રાજેશ્વરને,
નીરખીને નયણે ઠરીરે ॥ મારે ૨ ॥ બ્રહ્માનંદના નાથને
સજની, મન ક્રમ વચન વરીરે ॥ મારે ૪ પદ ૧ ॥

વરનંદલાલ વરૂંરે, સખી અલખેલો; વરનંદલાલ
વરૂં. મુરખ લોક દાજી છોને મરતાં, કાઠની સંકયા ન
ધરૂંરે ॥ સખી ૧ ॥ કાનકુંવર સંગ નેહ કરીને, જગથી
તે સીદા ડરૂંરે ॥ સખી ૨ ॥ પરણું તો વર પુરૂષોત્તમ
પરણું, નહીંતો કુંવારી મરૂંરે ॥ સખી ૩ ॥ બ્રહ્માનંદના
નાથને માથે, તન કુરબાન કરૂંરે ॥ સખી ૪ પદ ૨ ॥

ઘોળી હું ગીરધરીયા, રે માથે તારે મોહન; ઘોળી
હું ગીરધરીયા; પ્રાણ જીવન મારે મોહોલ પધારો, બુધર
રંગ ભરીયારે ॥ માથે ૧ ॥ પહેલી પ્રીત્ય કરીને મારા,
પ્રાણ તમે હરીયારે ॥ માથે ૨ ॥ મસ્તકને સાટે મેતો
તમને, વાલમજી વરીયારે ॥ માથે ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે
એક ઘડી દુર, રહોમાં ડાલરીયારે ॥ માથે ૪ પદ ૩ ॥

લાગેલ રંગ ઝડીરે, મારે રસીયાજી શું લાગેલ રંગ
ઝડી, મોહનવર રંગીલાની મુરતી, જીવડલામે જડીરે
॥ મારે ૧ ॥ પ્રાણ જીવન પાતળીયાને આગે, હાથ બેડીને

ખડીરે ॥ મારે ૨ ॥ મીટય થકી કાણું દુરનૈ મેલું, પ્રેમને
પાસ્ય પડીરે ॥ મારે ૩ ॥ અલ્લાનંદના નાથને ભેટી,
ધન્ય ધન્ય આજ ધડીરે ॥ ૪ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ધનાશ્રી.

મારા કેશરીયાવર કાન, જાઉં તારે વારણીયે, મોહી
છું મોરલડીને તાન, આવી ઉમી બારણીએ ॥ ૧ ॥
આવી વશું છે મારે અંતરે, રે વાલા રૂપ અલૌકીક તારું,
છેલ છબીલા તારું છોગલુંરે, મુને પ્રીતમ લાગે છે
ખ્યારુંરે ॥ જાઉં ૨ ॥ સુભગસોના કેરાં સાંકળાંરે, મહીં
ચુની રતન જડાવું, નવલ રંગીલા મારા નાથજીરે, હુંતો
પ્રેમે કરીને પેરાવુંરે ॥ જાઉં ૩ ॥ પુલતણીરે, માળાપુ-
ટરીરે, વારી પ્રાણુ જીવન તમે પેહેરી, અલ્લાનંદના વાલ-
મારે, મારા લાડકડા વર લેરીરે ॥ જાઉં ૪ ॥ પદ ૧ ॥

મોહી છું વાલમ ભીને વાન, મોહન મરમાળા, થઈ
રૂપ જોઈને ગુલતાન, રસીયા રૂપાળા ॥ ૧ ॥ રસીક
સલુણા રૂડા રૂપમાંરે, વારી મનડું આવીને મોહું; છેલ
છબીલા મારું ચીતડુંરે, તારી પાવડલીમાં પ્રોયું ॥ મોહ
૨ ॥ ભાલ તીલક સોહામણુંરે, મીઠી મુખડાકેરી વાણી,

કુંડળીયેરે તારે કાનજીરે, માઈં મનડું લીધું તાણીરે ॥
 મોહન ૩ ॥ અમર આભુષણ અંગમારે, નીત્ય પેરીને
 દરશન દેવું, બ્રહ્માનંદના વાલ્યમારે; વાલા બીજું નહી
 તમ જેવુંરે ॥ મોહ ૪ પદ ૨ ॥

મારા સામળીયા સુખ ધામ, મોહી છું મરકલડે
 તમને જોઈને સુંદર શામ, ચીતડે રંગ ચડે ॥ ૧ ॥ તમ
 કારણ મારા નાથજીરે, મેંતો જગની લગ્યા ત્યાગી;
 રસીક પિયા તારા રૂપમારે, મારી લગની અહોનીશ
 લાગીરે ॥ મોહી ૨ ॥ હાથ કડાં બેઉ હેમનારે, તમે
 પેહેરયાં પ્રીતમ પ્યારા; નટવર રાખું નેણમારે; નીત
 મોહન જીવન મારારે ॥ મોહી ૩ ॥ છબી જોઈને તારી
 હેલવર, મારી મનવરતી લોભાણી; બ્રહ્માનંદના વાલ-
 મારે આવી તમ સંગ પ્રીત બંધાણીરે ॥ મોહી ૪ પદ ૩ ॥

મારા લેરખડા નંદલાલ, વાલી તારી વાતઝડી;
 જોઈને ચંદ્રક રંગીલી રૂડી ચાલ, ઠરે છે મારી છાતલડી.
 ॥ ૧ ॥ વ્રજ જીવન તારી વાતડીરે, મારે પ્રીતમ અંતર
 પેઠી; નીમખ ન મેલું મારા નાથજીરે, હુંતો સમરૂં
 સુતીને બેઠીરે ॥ વાલી ૨ ॥ રાજેશ્વર તારા રૂપમારે મેંતો
 મન વરતી ઠેરાવી; મોહન તારી મુરતીરે રહી આંખડ

લીમાં આવીરે ॥ વાલી ૩ ॥ અજમ સોનેરી ઉતરીરે,
મહીં માણેક જડીયલ મોતી, બ્રહ્માનંદના વાત્રમારે, હુતો
જીવું છું નિશદીન બેતીરે ॥ વાલા ૪ પદ ૪ ॥

૫૬ રાગ કરાઈડો.

તાડું છોગું મારે આવીને ચિતમાં રહું, તાડું જમના
જીવન રૂડું છોગું બેઢને, અતરમાં અજવાલું થયું ॥
તાડું ૧ ॥ સુંદર સ્યામ સોહાગી તાડું, મુખનીરખીને
દુખ દુર ગયું ॥ તાડું ૨ ॥ આનંદ સહિત થયું મુખ
અંતર, એક જીહવા એનવ્યજય કહું ॥ તાડું ૩ ॥ બ્રહ્મા-
નંદ કહે એ છોગાસાડું, લોકડીયાનું અમે મેલું સહું
॥ તાડું ૪ ॥ પદ ૧ ॥

કાના નેણે તારે કીયાં મુને કામણીયાં, ॥ કાના ॥ નેણાં
તારાં નામર નંદના, બાણસરીખાં તિખાં બાણીયાં ॥ કાના
૧ ॥ બદવ રંગ ભરય, સામું બેઢને, હેતે કરીને મનડાં
હરીયાં ॥ કાના ૨ ॥ ધાયલ થઈને હુતો ઘેલી રૂં છું,
શું બાણું જે મંત્ર શું બાણીયાં ॥ કાના ૩ ॥ બ્રહ્માનંદના
નાથ રંગીલા, લાવે હું સર્વ તારાં ભામણીયાં ॥ કાના
૪ પદ ૨ ॥

(૪૨)

તાડં મોળીડું બેઢને હુતો ઘેલી થઇ ॥ તાડં ॥
 મોઘા મુલી નૌતમ મોળીડું, નવલ કલંકી શીશ જુખી
 રહી ॥ તાડં ૧ ॥ ભુદર તાડં મોળીડું ભાળી, ધાયત્ર
 થઇને શુદ્ધ ભુલી ગઇ ॥ તાડં ૨ ॥ ઔષધ મુળી અગ્ય
 ન લાગે, કુટી કુટીને થાક્યા વૈદ કઇ ॥ તાડં ૩ ॥ બ્રહ્મા-
 નંદના નાથ નમેલું, સિરને સાટેરે મેતો કાધું સહી
 ॥ તાડં ૪ ૫૬ ૩ ॥

માવે મોરલી વળડીને મનડાં હુઆં માવે. બેહુદ
 નૌતમ વેણુ વળડી, શબ્દ સુણાવી બહુડાં કરયાં ॥
 માવે ૧ ॥ પાઘ બાંધી રંગ ચોળ કસુંબી, મન મમતાં
 છોગાં સિર ધર્યાં ॥ માવે ૨ ॥ અલવિલા નટ નાગર
 કેરાં, લોચનીયાંરે બહુડે ભરયાં ॥ માવે ૩ ॥ રૂપ અલો-
 કીક બેઢને સજની, બ્રહ્માનંદના વાત્રાને વરયાં ॥ માવે
 ૪ ॥ ૫૬ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

મારે આજ પ્રિતમ ઘેર આવશે, મને હેતે કરીને
 યોસાવશેજીરે ॥ મારે આજ ॥ એના સાથીડાને સાથે
 લાવશે, કરી લટકા તાળી દેઇ ગાવશેજીરે ॥ મારે આજ

૧ ॥ હરી હેતે કરીને સામુ ભાજશે, રંમડાની તે રેલ્યું
વાજશેજીરે ॥ મારે આજ ૨ ॥ કરી ખ્યાલ અલૌકીક
ખેલશે, માથે પુલડાના ઊગલાં મેલશેજીરે ॥ મારે આજ
૩ ॥ પ્રહ્લાનંદના સ્વામી શામળો, સુખ દેશે આવીને
ઉતાવળોજીરે ॥ મારે આજ ૪ પદ ૧ ॥

જેઘ રહી છું પ્રિતમજીની વાટડી, મેંતો ખાંતે દાળી
છે ખાટડીજીરે જેઘં અગરચંદને લીંપાણું ઓરડા,
જળ કુંભ ભરણુ કોરડાજીરે ॥ જેઘ ૧ ॥ રૂડાં ભોજન
કર્યાં છે રસે ભર્યાં, તાજાં તરત તૈયાર ઢાંડી ધર્યાજીરે
॥ જેઘ ૨ ॥ મેંતો સજ કરાવી શેરીયાં, ચોકે ચોકે તે
પુલડાં વેરીયાંજીરે ॥ જેઘ ૩ ॥ પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને
કોડલે, મેંતો તોરણ બંધાવ્યાંટોડલેજીરે ॥ જેઘ ૪ પદ ૨ ॥

ધન્ય ધન્ય ધડી છે આજની, રૂડી ખખર આવી છે
મહારાજનીજીરે ધન્યં સખી મળી મળી મંગળ ગાય છે,
આનંદ ઉભરાયો જાયછેજીરે ॥ ધન્ય ૧ ॥ મોતી થાળ
ભરીને ટોળે મળી, સખી હરીને વધાવા થધ આકળીજીરે
॥ ધન્ય ૨ ॥ સર્વે ધરનો તે ધધો વિસરી, હરિને મળવા
આતુર થધ સુંદરીજીરે ॥ ધન્ય ૩ ॥ ધરમાંથી આવીને
ઉચ્ચી બારણે, પ્રહ્લાનંદના સ્વામીને કારણેજીરે ॥ ધન્ય ૪

મારે આજ પ્રિતમ ધરે આવીયા, ભરી મોતીડે થાળ
 વધાવીયાજીરે; મારે આજ પહેલા નિર ઉંને નવરાવીયા,
 પછે પ્રિતમ માંહી પધરાવીયાજીરે ॥ મારે આજ ૧ ॥
 મેંતો ભોજન જમાડ્યાં ભાત્ય ભાત્યનાં, વાલે આપ્યાં
 તે સુખ એકાંતનાજીરે ॥ મારે આજ ૨ ॥ પેલું પરઠ્યું
 હતું તે વેણે પળ્યા, વાલો હેતે કરીને મુજને મળ્યાજીરે
 ॥ મારે આજ ૩ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે આજની ધન્ય ઘડી,
 મારો વાલોજ પધાર્યા સેજડીજીરે ॥ મારે આજ ૪ પદ ૪૥

પદ રાગ ગરબી.

મેંતો સગપણ કીધુંરે સામલીયા સાથે, માવાનું
 મેણુરે લીધું છે માથે ॥ ૧ ॥ તન મન ધન સર્વેરે મિથ્યા
 ધારીને, વરિ મગન થઇનેરે, કે કુજવિહારીને ॥ ૨ ॥
 તુચ્છજાણી સર્વેરે, કે લજ્જાત્યાગીને, મોહનનું મેણુરે, કે
 લીધું માગીને ॥ ૩ ॥ દુર મતિ દુર જનીયાંરે, કે કહિને
 શું કરશે; પોતાને પાપેરે, કે બલી બલીને મરશે ॥ ૪ ॥
 મતવાલા સંગેરે, કે થઇ છું મતવાલી, માથાથી મુઘા
 કે કિધા વનમાલી ॥ ૫ ॥ જાંતે હું ખેલુરે સુંદર વર
 સંગે, બ્રહ્માનંદ કહે રિઝિરે કે રસિયાને સંગે ॥ ૫ પદ ૧

મારે મંદિર નાવોરે કે મોહન શા માટે, શિર જશો ધોલ્યુરે
 કે વાલમ તમ સાટે ॥ ૧ ॥ શું કરશે ધોડ્યાંરે કે જુડા
 સંસારી, ધરશોમાં શંકારે કે મનમાં ગીરધારી ॥ ૨ ॥
 જગ જીવન તમનેરે કે સાચા જાણીને, કુણ માને જગ-
 નીરે કે ખોટી વાણિને ॥ ૩ ॥ મારે મનડે ભાવ્યારે કે
 મોહન મરમાલા. સો માથા જાતારે કે સુંઘા ઊગાલા
 ॥ ૪ ॥ તમ સાથે જોડીરે કે સૌથી તોડીને, દુરજન
 શું કરશેરે કે મુખડાં મોડીને ॥ ૫ ॥ શિર સાટે સમજીરે
 કે બાંધ્યું છે બેલું, બ્રહ્માનંદના વાલારે કે તમને કેમ
 મેલું ॥ ૬ ૫૬ ૭ ॥ સમજીને સાચોરે કે હરિ તારો છેડો
 મનમોહન મેલુરે કે કેમ કરિને કેડો ॥ ૧ ॥ તમ સાથે
 બંધાણીરે કે આવી પ્રીતડડી, ભુવર ભાગી છેરે કે
 ભવની ભીતડડી ॥ ૨ ॥ પીયર સાસરિયુરે કે સૌ લાગે
 ખાડું, મોહન તમ સાથેરે કે મન માન્યું માડું ॥ ૩ ॥
 નિશ્ચયની નોખતરે કે વાલમ વાગી છે, તમ સાડું જગ-
 નીરે કે લજ્જા ત્યાગી છે ॥ ૪ ॥ નટવર તમ સંગેરે
 કે લાગ્યો છે નેહડો, ડોલરિયા ધોલ્યોરે કે તમ ઉપર
 દેહડો ॥ ૫ ॥ બ્રહ્માનંદના વાતારે કે વહાલ વધારોને;
 પાતાંની જાણિરે કે સેહજ પધારોને ॥ ૬ ૫૬ ૩ ॥ અવ-

સર આવ્યોછેરે કે તમને ભજવાનો, તનની ઉપાધિરે
 કે સર્વે તજવાનો ॥ ૧ ॥ ધારું નહિ માથેરે કે ધણિ દેહ
 ધારિને, તમ ઉપર સર્વેરે કે નાંખુવારોન ॥ ૨ ॥ અત્ર-
 તાર ધર્યો છેરે કે તમને વરવાને, કુલની મરજદારે કે
 ખોટી કરવાને ॥ ૩ ॥ અમૃત રસ મેલિરે કે ત્રિષ હું
 નહિ ચાખું, રસિયા તમ વિનારે કે વહાલું નહિ રાખું
 ॥ ૪ ॥ શું કરશે મુજનેરે કે કુડા લોકડીયાં, જગજીવન
 મારેરે, કે જીવડલા જડીયા ॥ ૫ ॥ બ્રહ્માનંદના વાતારે
 કે માંદેશો વિસારિ, તન મન ધન સુખીરે કે થઈ રહિછું
 તારી ॥ ૬ ૫૬ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

ચાલ સખી જોવાનેરે જાંઘએ, ખાંતીસો વનમાં ખેલેરે;
 લટકાં કરી નંદજીનોરે લાસો, રંગ ભીનો રંગ રલેરે
 ॥ ૧ ॥ મોરલીની તાને મનોહરવાને, ચીનડાને લલ-
 આવેરે ॥ ૨ ॥ વ્રજનારીનો જીવ વાસો, ગીત મધુરાં
 માવેરે ॥ ૩ ॥ જોરે જોરે ગળે બાંહેડી નાંખે, હેત કરી
 આલે હાથેરે ॥ ૪ ॥ પુલડાના હાર પેરયા છેરે કોટે, મેલ્યાં
 છે છોગલાં માથેરે ॥ ૫ ॥ ગોવાળાને મનડેરે ગમતા,
 ચરીત્રકરે વનમાળીરે ॥ ૬ ॥ જલદીથી જાંઘએ તો સુખી-

પારે થાઈએ, ભુદરજીને ભાળીરે ॥ ૭ ॥ ઉઠે મારી હેલી
જાઈએ વેલી વેલી. ધીરજ નથી ખમાતીરે ॥ ૮ ॥ બ્રહ્મા-
નંદના સ્વામીને ભેટી, સીતળ કરશું છાતીરે ॥ ૯ ॥ ૫૬૧ ॥

આજ સખી અલખેલોરે વાલો, ઉભા છે જમુનાને
ગિરેરે, સુંદર મોરલી હાથ લઈને, વાઈ છે બળભદ્ર
ગીરેરે ॥ ૧ ॥ સાંભળતાં ગુલતાન થઈ હું, શું જણ્યું શું
કીધુંરે, ગૃહડાંનો ધધો હાથ ન લાગે, લટકાળે મન
લીધુંરે ॥ ૨ ॥ મોરલીને નાદે મૃગલાંરે મોહ્યાં, ઉભાં છે
ત્રણ જળ મેલીરે ॥ ૩ ॥ વેતાં થઈયાં જમુનાજનાં પાણી,
યક્રીત થઈ વન વેલીરે ॥ ૪ ॥ વાલાની બંસી સુણીનેરે
વનમે મગન થયાં છે પંખીરે ॥ ૫ ॥ શબ્દ સુણીને શ્રવણ
લોભાણા, રૂપે લોભાણી અંખીરે ॥ ૭ ॥ બ્રહ્માનંદના
વાલાની બંસી, જે સુણુસે નરનારીરે, કંડે કંડે કાનુડાને
દૂરસે, ધરનાં તે કાજ વીસારીરે ॥ ૭ ॥ ૫૬ ૨ ॥

સુંદર વર મારા પ્રાણના જીવન, અલખેલા ઘેર
આવોરે; હું છું દાસી ચરણ કમળની, બાંહી ગ્રહી
ખોલાવોરે ॥ ૧ ॥ લટકાળાં તારા લટકારે, બેઠને મોહી
રહું મન માઈરે ॥ તન મન ધન હુંતો સરવસ લઈને
ચાલમ તુજપર વાઈરે ॥ ૩ ॥ માઈ તે સરવે તમાઈ છે

મોહન, અંતર રંચમ આણેરે; સુંદર નેણે સકોમળ
 વેણે, મુજને પોતાની જાણેરે ॥ ૩ ॥ તમ કારણ શામ-
 જિયારે વાજા, લોકની લજ્યા ત્યાગીરે ॥ રાત દીવસ
 સુતા સુપનામે, રટના તમારી લાગીરે ॥ ૪ ॥ સગા
 કુટુંબ પિયર સાસરિયાં, સરવે મેલ્યા વીસારીરે ॥ બ્રહ્મા-
 નંદ કહે શામ મનોહર, મન વસિયા મોરારીરે ॥ ૫ ॥

મન મોહન મારે મદિરિયે, ખાંતે આવીને ખેતોરે,
 બાંધો બાજુકાજુરે ગજરા, માથે તે છોગજાં મેલોરે ॥
 ૧ ॥ વાંધ વીધના હુતો પાક કરાવી, જુગતેથી તમન
 જમાડુંરે, હડા ઉપર લઇને હરીવર રૂડી તે રીતે જમા-
 ડુંરે ॥ ૨ ॥ મુરતી તમારી શામ મનોહર, નીરખી ઠરે
 મારા નેણરે ॥ મન મોહન લાગે અતિ મીઠાં વાલા
 તમારા વેણરે ॥ ૩ ॥ મુજ ઉપર અલખેલારે વાજા
 બેહું તમારૂં બાનુરે ॥ સરવે લોકમાં સૌ કોઇ જાણે, કેમ
 કશી રાખું છાનુંરે ॥ ૪ ॥ અંતર આશ ઘણી છેરે વાલા
 આવીને સુખડાં આપોરે ॥ બ્રહ્માનંદના શામ સોહાગી,
 પોતાની કરી થાપોરે ॥ ૫ ॥ ૫૬ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી

રેસગપણ હરિ વરનું સાચું, બિજું સર્વે ક્ષણ ભંગુર

કાચુરે; સં રે સૌ સાથે પ્રિતિપાત્રી, રે ભાગ્યું મન
 મિથ્યા ભાત્રી, છે વરવા જેવા એક વનમાત્રી, રે સં ॥ ૧ ॥
 રે થિરનહિ આવરહા થોડિ રે તુછ જાણી આશા ત્રોડી,
 મેં જગના જીવન સાથે જોડી, રે સં ॥ ૨ ॥ રે ફેગટ ફેરા
 નવ ફરીયે, રે પરધર પાણી શું ભરિયે, રે વરીએતો નટ-
 વરને વરીએ, રે સં ॥ ૩ ॥ ભુધર ભેટયા ભય ભાગો, રે
 સૌ સાથે તોડયો ધાગો, એ રસિક રંગીલાથી રંગ લાગો,
 રે સં ॥ ૪ ॥ રે એવું જાણીને સગપણ કિધું, રે મેશું તે
 શિર ઉપર લિધું, બ્રહ્માનંદનું કારજ સિધું, રે સં
 ॥ ૫ ॥ ૫૬ ૧ ॥

રે લગનિતો હરિ વરથી લાગી મેં તનધનનિ આશા
 ત્યાગી, રે લં રે વાત કહું સુણ સાહેલી, રે બલીયોજી
 કિધા બેલી, માંથુ પાશંગમાં મેલી, રે લં ॥ ૧ ॥ રે ન
 ડરું હું લોકતાણી લાજે, રે શિર ઉપર ગીરધર ગાજે,
 આ દેહ ધર્યો નટવર કાજે, રે લં ॥ ૨ ॥ રે શિરપર જે
 બીજે ધારું, રે તો બગડે જીવંત માડું, હું જીતિ આજી
 તે કેમ હાડું, રે લં ॥ ૩ ॥ રે હરિ વિના બીજને વરણું,
 રે ગજતજી ખર ચડીને ફરણું, એ જિવ્યાથી રૂડું મરણું,
 રે લં ॥ ૪ ॥ રે મરજાહા જગની મેટી, રે બાંધી

મેં પ્રેમ તણી પેટી, બ્રહ્માનંદના વાલો ભેટી, રે લ૦
 ॥ ૫ ॥ ૫૬ ૨ ॥

રે શિરસાટે નટવરને વરિયે, રે પાછાં તે પગલાં નવ
 ભરીયે, રે શિ૦ રે અંતર દ્રષ્ટિ કરી ખોલ્યું, રે ડાહ્યાપણ
 આજું નવ ડોળ્યું એ હરિસાડૂ માથું ઘોળ્યું, રે શિ૦ ॥
 ૧ ॥ રે સમજ્યા વિના નવ નિસરિયે, રે રણુમધે જાંઘને
 નવ ડરિયે ત્યાં મુખપાણી રાખી મરીયે, રે શિ૦ ॥ ૨ ॥ રે
 પ્રથમ ચડે સુરો થઈને, રે ભાગે પાછો રણમેં જાંઘને
 તે શું જીવે લુંડુ મુખ લઈને, રે શિ૦ ॥ ૩ ॥ રે પેહલુંજ
 મનમેં ત્રેવડિયે, રે હોરે હોરે જીધે નવ ચડિયે, જો ચડિયે
 તો કટકા થઈ પડીયે, રે શિ૦ ॥ ૪ ॥ રે રંગ સહિત હરિને
 રટિયે, રે હાકવાગે પાછા નવ હટીયે, બ્રહ્માનંદકે ત્યાં
 મરીમટિયે, રે શિ૦ ॥ ૫ ॥ ૫૬ ૩ ॥

રે ધરીયા અંતર ગીરધારી, સ્યું કરશે ઘોલ્યાં હવે
 સંસારી, રે ધ૦ રે હું કોઈનિ ન રહું આલી, રે વાલાને
 થાવાવાલી, રે શિર કરમાં લઈને ચાલી, રે ધ૦ ॥ ૧ ॥
 જેમ ગજ જાય બજારે ખુશી, રે સ્વાન મરે બહુ ભસીરે
 ભસી, તે હાથીને નહી શંકા કસી, રે ધ૦ ॥ ૨ ॥ રે
 જલવા ગઈ જ્યું સતિ સાચી, રે રોમરોમ પીયા સંઘ

ચિ ॥ તે પડમાં જાઈ ન વલે પાછી, રે ધ૦ ॥ ૩ ॥ રે
 ૧ પાંચિ પાછી આવે રે લાજ તજી મન લલચાવે તે
 તિ મટિને કુતિકાવે રે ધ૦ ॥ ૪ ॥ રે બ્રહ્માનંદ એમ
 ચારી, રે બિક સર્વે કાડીબારી રે મલિયા મોહન
 બિકારી, રે ધ૦ ॥ ૫ પદ ૪ ॥

પદ રાગ ધોળ.

મેંતો સર્વે સંધાથે તોડી રે સાહેલિ, એક જગના
 ઝવન સાથે જોડીરે ॥ સા૦ ૧ ॥ શું કરશે પીયર સાસ-
 રેયાં રે સા૦ મેંતો સમજિને પગલાં ભરીયાં રે સા૦ ॥
 ॥ મેંતો નિશ્ચ કર્યું મનમાંથી રે સ૦ શિરસાટે એ વર
 યાંથી રે સા૦ ॥ ૩ ॥ પહેલું માંથુ પાશંગમાં મેલ્યુ રે
 ॥૦ પછે વરવાનું બીડું જિલ્યું રે સા૦ ॥ ૪ ॥ હુંતો રહું
 હિ કોઈની વારી રે સા૦ ધાર્યા એક ધણી બીરધારી રે
 ॥૦ ॥ ૫ ॥ છાની વાત એ નહિ છાવી રે સા૦ બ્રહ્મા-
 નંદના વાલાની કાવીરે સા૦ ॥ ૬ પદ ૧ ॥

જેયું સર્વે જક્ત તપાસીરે, રહ લાગી એક પુરૂષ
 કા અવિનાશીરે રહ૦ ॥ ૧ ॥ બીજી અબલાની સર્વે
 કાલીરે રહ૦ જેયું ચૈદ ભુવન લગી ખોલીરે રહ૦ ॥ ૨ ॥

અખલા અખલાને શું પરણું રે ૨૬૦ માટે ખલિયાનું
 લીધું શરણું રે ૨૬૦ ॥ ૩ ॥ કાનકુંવરથી સગપણ કીધું
 રે ૨૬૦ એનું મેણું તે માથે લીધું રે ૨૬૦ ॥ ૪ ॥ શિર
 નાંખ્યો હવે મેતો છોડે રે ૨૬૦ લાગ્યો નંદનાનંદ સાથે
 નેડો રે ૨૬૦ ॥ ૫ ॥ હવે અવર પુરૂષ પરહરિયારે ૨૬૦
 બ્રહ્માનંદના વાલાને વરીયારે ૨૬૦ ॥ ૬ ૫૬ ૨ ॥

શું કરશે સંસારી કહિનેરે હરિવરીયાં આલે જગ
 માથે પગ દધનેરે હરિં ॥ ૧ ॥ જેમ શુરો રણમાં ખેલેરે
 હરિં શત્રુ સન્મુખ પગલાં મેલેરે હરિં ॥ ૨ ॥ થઇ
 નિઃશંક લડાઇ લેવેરે હરિં કેદિ પાછા પગ નવ દેવેરે
 હરિં ॥ ૩ ॥ એમ સમજીને હુતો આલીરે હરિં મનમ
 મરવાની આંટી આલીરે હરિં ॥ ૪ ॥ સૌ સાથે નાતો
 તોડ્યોરે હરિં હાથે વાલો તે હરિ શું જોડ્યોરે ॥ હરિં
 બ્રહ્માનંદ કહે થઇ મતવાલીરે હરિં માથા સાથે વર્યાં
 વનમાલીરે હરિં ૫૬ ૩ ॥

એવી અંતર આંટી પાડીરે, સુણખેનીં ઉખડે
 નહિ ડોઇની ઉખાડીરે સુણં ॥ ૧ ॥ જેમ ચાતક આંટી
 રાખેરે સુણં વિનાસ્વાત નીર નવ ચાખેરે સુણં ॥ ૨ ॥
 જેમ કેસરી ધાસ ન ખાયરે સુણં સૌ લાંબણ કરી મરી

જયરે સુણું ॥૩૥ એમ નિશ્ચે વિઠલને વરવુંરે સુણું
 નૈનો સાવ કુંવારા મરવુંરે સુણું ॥ ૪ ॥ બીજા પુરૂષ
 સામું નવ જોવુંરે સુણું ચિત્ત પાતલીયામાં પ્રોવુંરે
 સુણું ॥ ૫ ॥ બ્રહ્માનંદ કહે પહેલા વિચારીરે સુણું
 પછે વાત કાઢી મેં બારીરે સુણુબેની ॥ ૬ ૫૬ ૪ ॥

૫૬ રાગ ગરબી.

ભજે ભાવ શું અખંડ જપમાલારે માલાટાલે છે
 મન કેરા ચાલારે ॥૧॥ હરિનું એકએક અંગ ઉરધારેરે
 ॥ સ્વામીનારાયણ નામ ઉચારેરે ॥ ૨ ॥ જપો જુગલ
 ચરણ સુખકારીરે, ઉર્વરેખાદિક ચિન્હ સંભારીરે ॥૩॥
 દશ આંગુલિની માલા દશ જાણેરે, ફણા જુગલની
 જુગલ પ્રમાણેરે ॥૪॥ પાની જુગલગુલક જુગ શોભેરે,
 માલા ચાર ફેરી જનમન લોભેરે ॥ ૫ ॥ જંગા જુગને
 જાનુ જુગ વંદેરે, માલા ચાર ફેરી સંત આનંદેરે ॥૬॥
 ઉર જુગલની માલા જુગ ફેરેરે, નાલી વર્તુલ સમાન
 પ્રીતેહેરે ॥૭॥ નાલિ ઉદર જુગલ સ્તન જોધેરે, માલા
 ચાર ફેરીરહે જન મોહીરે ॥ ૮ ॥ ભુજ જુગલ હરીના
 સુખકારીરે, માલા ફેરી જય દાસ બલહારીરે ॥ ૯ ॥

કર આંગુલીની માલા દશ કાવેરે, જોતાં ભક્તને આનંદ
 ઉપજાવે રે ॥ ૧૦ ॥ કંઠ ત્રિબુકની માલા જુગ ફેરીરે,
 મુખપંકજ ઉમંગે રહેહેરીરે ॥ ૧૧ ॥ મુખના સિકા
 જુગલ દગહેરેરે, માલા ચાર ચારે અંગ જોઈફેરેરે, ॥ ૧૨ ॥
 કાને કુંડલ વાલાને જુગ કાવેરે, ફેરી માલા ઉભેદાસ મન
 ભાવેરે ॥ ૧૩ ॥ જોતાં જુગલ બ્રહ્મકુટી ડરે કાલરે, પ્રેમ
 જોઈ દાસ જપે જુગ માલરે ॥ ૧૪ ॥ ભાલ તિલક સહિત
 વાહાણું લાગેરે, જપે માલા એક દાસ અનુરાગેરે
 ॥ ૧૫ ॥ માથે પાધ તોરા સહિત રૂપાલિરે, ફેરે માલા
 જન જુવે વનમાલીરે ॥ ૧૬ ॥ એવિરીતે થઈ માલિકા
 પંચાશરે, જપે જન્મ મરણ કરે નાશરે ॥ ૧૭ ॥ સ્વામિ-
 નારાયણ દેવે માલા દીધી રે, પ્રેમે મુક્તાનંદે ઉરધારી
 લીધીરે ॥ ૧૮ ॥ ૫૬ ॥ ૧ ॥

શ્રી ગઢડાના પ્રથમ પ્રકરણના વચનામૃત.

સંવત્ ૧૮૭૬ ના માગસર સુદિ ચતુર્થીને દિવસે
 શ્રીભક્ષારાજ શ્રી ગઢડા મધ્યે દાદાખાચરના દરબારમાં
 સાધુની જ્ઞયમાને વિષે રાત્રિને સમે પધાર્યા હતા અને
 સર્વે શ્વેત વસ્ત્ર ધારણ કર્યા હતાં ને પોતાના મુખારવિં-

દહિ આગદય સાધુ તથા દેશ દેશના હરિભક્તની સમા
 ભરાધને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજે પ્રશ્ન પુછ્યું જે
 સર્વે સાધનમાં કિયું સાધન કઠણ છે તારે સર્વે બ્રહ્મચારી
 સાધુ તથા ગૃહસ્થ તેમણે પોતાની સમઝણ્ય પ્રમાણે
 ઉત્તર કર્યો પણ થયો નહી પછે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા
 જે લ્યો અમે ઉત્તર કરીયે જે ભગવાનના સ્વરૂપમાં મન-
 ની અખંડ વ્રતી રાખવી તેથી કોઇ સાધન કઠણ નથી
 અને જે મનુષ્યના મનની વ્રતી ભગવાનના સ્વરૂપમાં
 અખંડ રહે છે તેને તેથી બીજી અધીક પ્રાપ્તી શાસ્ત્રમાં
 કહી નથી કાં જે ભગવાનની મુર્તિ છે તે તો ચિંતામણી
 તુલ્ય છે જેમ ચિંતામણી કોઇક પુરૂષના હાથમાં હોય તે
 પુરૂષ જે જે પદાર્થને ચીંતવે તે તે પ્રાપ્ત થાય છે તેમ
 ભગવાનની મુર્તિને વિષે જેના મનની અખંડ વ્રતી
 રહે છે તે તો જીવ ઇશ્વરમાયાને બ્રહ્મ એમના સ્વરૂપને
 જે જેવાને ઇચ્છેતો તત્કાલ દેખે છે તથા વૈકુંઠ ગોલોક
 બ્રહ્મભોહોલ એ આદિક જે જે ભગવાનનાં ધામ છે તેને
 પણ દેખે છે માટે ભગવાનના સ્વરૂપમાં અખંડ વ્રતિ
 રાખવી તેથી કોઇ કઠણ સાધન પણ નથી ને તેથી કોઇ
 મોટી પ્રાપ્તી પણ નથી તાર પછે હરી ભક્ત શેઠ ગોવ-

ધનભાઈએ શ્રીજીમહારાજ પ્રત્યે પ્રશ્ન પુછ્યું જે જેને
 ભગવાનની માયા કહે છે તેનું રૂપ શું છે પછે શ્રીજીમ-
 હારાજ બોલ્યા જે ભગવાનનો ભક્ત હોય તેને ભગવા-
 નની મૂર્તિનું ધ્યાન કરતે જે પદાર્થ આડું આવીને
 આવર્ણ કરે તેને માયા કહીએ પછે મુક્તાનંદ સ્વામિએ
 પ્રશ્ન પુછ્યું જે ભગવાનનો ભક્ત જ્યારે પંચ ભુતના
 દેહને મુકીને ભગવાનના ધામમાં જાય છે તારે તે કેવા
 દેહને પામે છે તારે શ્રીજી મહારાજ બોલ્યા જે ધર્મ
 કુલને આશ્રિત એવો જે ભગવાનનો ભક્ત છે તે ભગ-
 વાનની ઇછાએ કરીને બ્રહ્મમય દેહને પામે છે અને
 જ્યારે દેહને મુકીને ભગવાનના ધામ પ્રત્યે જાય છે તારે
 કોઈકતો ગરૂડ ઉપર બેસીને જાય છે ને કોઈકતો રથ
 ઉપર બેસીને જાય છે ને કોઈકતો વિમાન ઉપર બેસીને
 જાય છે એવી રિત્યે ભગવાનના ભક્ત ભગવાનના ધામમાં
 જાય છે તેને યોગસમાધિવાલા છે તે પ્રત્યક્ષ દેખે છે પછે
 હરિ ભક્ત ઠકર હરજીએ શ્રીજીમહારાજને પુછ્યું જે
 કેટલાકતો ધણા દિવસથી સત્સંગ કરે છે તો પણ તેને
 જેવી પોતાના દેહને દેહના સંબંધિને વીધે ગાઢ પ્રીતિ છે
 તેવી સત્સંગમાં ગાઢ પ્રીતિ નથી થાતી તેનું શું કારણ

છે પછે શ્રીજીમહારાજ બોલ્યા જે એને ભગવાનનું મા-
હાત્મ્ય સંપુર્ણ જાણ્યામાં આવ્યું નથી અને જે સાધુને
સંગે કરિને ભગવાનનું માહાત્મ્ય પરીપુર્ણ જાણ્યામાં
આવે છે તે સાધુ જ્યારે પોતાના સ્વભાવ ઉપર વાત
કરે છે તારે તે સ્વભાવને મુકિ સકતો નથી તે વાતના
કરનારા જે સાધુ તેનો અવગુણ લે છે તે પાપે કરિને
સત્સંગમાં ગાઢ પ્રીતિ થાતી નથી કાંજે અન્યસ્થલને વિષે
જે પાપ કર્યા હોય તે સંતને સંગે કરિને જાય અને સતને
વિષે જે પાપ કરે છે તે પાપ તો એક સંતના અનુગ્રહ
વિના બીજા કોઈ સાધને કરિને ટલતાં નથી તે શાસ્ત્રમાં
કહ્યું છે જે અન્ય ક્ષેત્રે કૃતં પાપં તીર્થ ક્ષેત્રે વિનશ્યતિ
તીર્થ ક્ષેત્રે કૃતં પાપં વજ્રોપો ભવિષ્યતિ ૧ તે માટે
સંતનો અવગુણ જો ન લેતો એને સત્સંગમાં દૃઢ પ્રીતિ
થાય ॥ ઇતિ વચનામૃત ॥ ૧ ॥

સંવત ૧૮૭૮ના શ્રાવણ વદી અમાવાસ્યાને દિવસે
સ્વામી શ્રી સહજનંદજી મહારાજશ્રી ગઢડા મધ્યે દાદા-
આચરના દરબારમાં શ્રી વાસુદેવ નારાયણના મંદીરની
ઓસરીયે ચાકલા ઉપર બિરાજમાન હતા ને ધોડો
ખેસ પેરો હતો તથા ધોડી ચાદર ઓઢી હતી ને
મસ્તક ઉપર શ્વેત પાદ બાંધી હતી અને પોતાના

મુખારવીંદની આગલ્ય મુની તથા દેશ દેશના હરીમ-
 ક્તની સભા ભરાઈને બેઠી હતી પછે શ્રીજીમહારાજે
 પોતાના બે ભુજ ઉંચા ઉપાડીને સર્વેને છાંના રાખ્યા ને
 પછે પોતાના મુખારવીંદની આગલ્ય સ્તુતિ કરીને
 બેઠા એવા જે સંત તે પ્રત્યે શ્રીજીમહારાજ એમ બોલતા
 હતા જે હે સંતો જે મોટેરા મોટેરા હો ને વાતમાં સમ-
 ઝતા હો તે આગલ્ય બેસો ને આ એક વાત કરૂ છું તે સર્વે
 ચિત્ત દૈને સાંભલજ્યો અને આજે મારે વાત કરવી છે તે
 કાંઈ દંભે કરીને નથી કરવી તથા માંને કરીને નથી કરવી
 તથા પે તાની મોટયપ વધારવા સાડ નથી કરવી એતો
 એમ જાણીએ છીએ જે આ સર્વે સંત તથા હરી ભક્ત
 છે તેમાંથી એ વાત કોઈને સમજાઈ જાય તેનું અતી
 રૂડું થાય તે સાડ કરીએ છીએ અને આજે વાત છે તે
 મારી દીઠેલ છે ને મારા અનુભવે કરીને પણ મેં સિદ્ધ
 કરી છે અને સર્વ શાસ્ત્રમાં પણ મલતિ આવે છે ને તે
 એ વાત સભામાં કયાં જેવી નથી તો પણ સભામાં
 કરીએ છીએ જે મારે સહજ સ્વભાવે એમ વર્તે છે જે
 આ સંસારને વિષે જે અતિ રૂડો શબ્દ તથા અતિ રૂડો
 સ્પર્શ તથા અતિ રૂડો ગંધ તથા અતિ રૂડો રસ તથા

રૂડું રૂપ એ જે પંચ વિષય તેમાં હું મારા મનને બાંધ-
 વાને ઇછું તો પણ નથી બાંધાતું ને એમાં અતિસે
 ઉદાસ રે છે અને એ જે સારા પંચ વિષય તથા નરસા
 પંચ વિષય તે બેય સમય વર્તે છે અને રાજા તથા રંક
 તે પણ સમ વર્તે છે અને ત્રિલોકીનું રાજ્ય કરવું તથા
 ઠીકરૂં લેઈને માગી ખાવું તે પણ સમ વર્તે છે અને
 હાથીને હોદે બેસવું તથા પગપાલા ચાલવું તે પણ સમ
 વર્તે છે ને કોઈક ચંદન તથા પુષ્પ તથા સારાં વસ્ત્ર
 તથા ઘરેણાં ચડાવે તથા ધુલ્ય નાંખે તે બેય સમ વર્તે
 છે ને કોઈક માન આપે તથા કોઈક અપમાન કરે તે
 બે પણ સમ વર્તે છે તથા સોનું રૂપું હિરો તથા કચરો
 તે બેય સમ વર્તે છે અને આ હરિભક્ત બહુ મોટો છે
 ને આ હરિભક્ત નાનો છે એમ પણ નથી જણાતું
 બધાય હરિભક્ત સરખા જણાય છે અને મારા અંતઃ
 કરણને વિષે અતિ તીવ્ર વૈરાગ્ય વર્તે છે તેનો પણ ભાર
 નથી જણાતો જેમ કોઈકે માથે પાણી ઉપાડ્યો હોય
 તથા રૂપૈયા ને સોનાખેરની વાંપડી કેડયે બાંધી હોય
 તેનો ભાર જણાય છે તેમ ભાર નથી જણાતો ને મારે
 વિષે સદ્ધર્મ છે તેનો પણ ભાર નથી જણાતો તથા

મારે વિષે જ્ઞાન છે જે હું બ્રહ્મ છું તેનો પણ ભાર નથી
 જણાતો અને આજે હું ઉપરચ થકી કોઈક પદાર્થને
 વખાણું છું ને કોઈક પદાર્થને કુવખાણું છું તો જાણી
 જાણીને કરું છું અને જે જે પદાર્થને વિષે ઇન્દ્રિયની
 વૃત્તિને બલાતકારે બેડું છું તે માંડ માંડ તે પદાર્થ
 સનમુખ રે છે અને જ્યારે ઢીલી મેલું છું તારે તરત
 પાછી વલી આવે છે જેમ આકાશને વિષે પથરો ફગા-
 વીયે તે જ્યાં સુધી હાથને જોરે કરિને ડેલાય ત્યાં સુધિજ
 આકાશને વિષે રહે ને પછે પાછો પૃથ્વીને વિષે આવીને
 પડે છે અને જેમ પુંછલેલ દોર હોય તેને માણસ બલા-
 તકારે કરીને જ્યાં સુધી ઉચું ઝાલી રાખે ત્યાં સુધી રહે
 ને જ્યારે મુકિ દે તારે ધબ લેઈને પડિબચ અને જેમ
 કોઈક પુરૂષ સુઝે એટલો બલીયો હોય ને દાંતે આખી
 સોપારી ભાગી નાંખતો હોય અને તે પુરૂષને દરાવીરા
 કાગદિ લીંબુ ચુસાવ્યાં હોય પછે તે શેકેલ ચણા પણ
 માંડ માંડ આવે તેમ વિષય સનમુખ બલાતકારે વૃત્તિને
 બેડીએ છદયે તો માંડ માંડ બેડાય છે તે આજે એમ
 મુને વર્તે છે તેનું શું કારણ છે તો મારિ ઇન્દ્રિયની જે
 વ્રતિ છે તે પાછી વલીને સદા હ્રદયને વિષે જે આકાશ

છે તેને વિષે વર્તે છે અને તે હૃદયકાશને વિષે અતિશે
 તેજ દેખાય છે જેમ ચોમાસાને વિષે આકાશમાં વાદલાં
 છાંય રહ્યાં હોય તેમ મારા હૃદયને વિષે એકલું તેજ
 વ્યાપી રહ્યું છે અને તે તેજને વિષે એક ભગવાનની
 મુર્તિ દેખાય છે તે અતિ પ્રકાશમય છે ને તે મુર્તિ
 ઘનશ્યામ છે તોપણ અતિશે તેજે કરીને શ્યામ નથી
 જણાતી અતિ શ્વેત જણાય છે ને તે મુર્તિ દ્વિભુજ છે
 અને તે મુર્તિ તે બે ચરણ છે અને અતિશે મનોહર છે
 પણ ચ્યાર ભુજ કે અષ્ટ ભુજ કે સહસ્ર ભુજ તે એ
 મુર્તિને નથી એ મુર્તિ તો અતિ સૌમ્ય છે અને મનુ-
 ષ્યના જેવી આકૃતિ છે ને પ્રાણી છે તે એ મુર્તિ કયા-
 રેકતો એ તેજમાં ઉભી દેખાય છે ને કયારેક બેઠી
 દેખાય છે ને કયારેક હસતિ ફરતિ દેખાય છે ને એ
 મુર્તિને ચ્યારેકારે મુક્તનાં મંડલ ભરાઈને બેઠાં છે ને
 તે સર્વે મુક્ત છે તે એક નજરે તે ભગવાનની મુર્તિ
 સામું જોઈ રહ્યા છે તે મુર્તિને અમે પ્રગટ પ્રમાણ હમણાં
 પણ દેખિયે છૈયે અને સત્સંગમાં નોતા આવ્યા તારે
 પણ દેખતા અને માતાના ગર્ભમાં હતા તે દિવસ પણ
 દેખતા અતે ગર્ભમાં આવ્યા મોરે પણ દેખતા અને

અમે બોલીએ છીએ તે પણ ત્યાંજ બેઠા કથા બોલીએ છીએ અને તમે પણ સર્વે ત્યાંજ બેઠા છો એમ હું દેખુ છું પણ આ ગઢડું સેહેર કે આ ઓસરીએ કાંઈ દેખાતું નથી અને જ્યારે એ સ્વરૂપ જેને જાણ્યામાં આવે તેને જેમ અમને કોઈ વિષય સંબંધી મુખમાં આશક્તિ નથી તેમજ તે પુરૂષને ક્યાંઈ આશક્તિ રહેજ નહીં અને તે સ્વરૂપ તો તમે પણ દેખો છો પણ તમારા સમજ્યામાં પરીપૂર્ણ આવતું નથી અને જ્યારે એ વાર્તા સમજ્યામાં આવશે તારે પંચ વિષય કે કામ ક્રોધાદિક સ્વભાવ તે જીત્યામાં પ્રયાસ થાશે નહીં સેહેજે જીતાઈ જશે અને એ જે એક રસનેજ છે તેને આત્મા કહીએ તથા બ્રહ્મ કહીએને અક્ષરધામ કહીએ અને એક પ્રકાશને વિષે જે ભગવાનની મુર્તિ છે તેને આત્માનું તત્ત્વ કહીએ તથા પરબ્રહ્મ કહીએ તથા પુરૂષોત્તમ કહીએ તેજ ભગવાન રામકૃષ્નાદિક રૂપે કરીને પોતાની ઇછાએ જીવુંના કલ્યાણને અર્થે જુગ જુગને વિષે પ્રગટ થાય છે તે ભગવાન આ લોકને વિષે મનુષ્ય જેવા જણાય છે તો પણ મનુષ્ય જેવા નથી ને અક્ષર ધામના પતિ છે તે શ્રીકૃષ્ણ ભગવાને ગીતામાં કહ્યું છે જે ॥ ન તદ્ભાસયતે સૂર્યો ન

શશાંકો ન પાવકઃ ॥ યદ્ગત્વા નનિવર્ત્તતે સદ્ધામ પરમં
 મમ ॥૧૧॥ માટે શ્રી કૃષ્ણભગવાન મનુષ્ય જેવા જણાતા
 હતા તો પણ અક્ષરાતીત કૈવલ્ય મુર્તિજ છે અને
 ભગવાન જે મનુષ્ય દેહ ધરે તે ભગવાનની
 મુર્તિનું જે ધ્યાન કરે તારે એ ધ્યાનના કરનારાને
 એ મુર્તિ તેજેમય એવી અક્ષર ધામને વિષે કૈવલ્ય
 સ્વરૂપે ભાસે છે ને ધ્યાનના કરનારાનો જે જીવતે માયાને
 તરે છે અને પરમ પદને પામે છે માટે ભગવાનતો મનુ-
 ષ્યદેહ ધારણ કરે છે તો પણ કૈવલ્ય રૂપેજ છે અને તે
 ભગવાન જે જગ્યામાં બીરાજતા હોય તે જગ્યા પણ
 નિર્ગુણ છે અને તે ભગવાનનાં વસ્ત્રલંકાર તથા વાહન
 તથા પરિચર્યાના કરનારા સેવક તથા ખાન પાનાદિક
 જે જે પદાર્થ ભગવાના સબંધને પામે છે તે સર્વે નિ-
 ગુણ છે એવી રીતે જેણે ભગવાનનું સ્વરૂપ જાણ્યું
 તેને અમારી પેઠેજ પંચ વિષયમાં ક્યાંઈ પ્રીતી રહેતી
 નથી ને તે સ્વતંત્ર થાય છે અને એ અક્ષરાતીત જે
 પુરૂષોત્તમ ભગવાન છે તેજ સર્વે અવતારનું કારણ છે
 અને સર્વ અવતાર પુરૂષોત્તમમાંથી પ્રગટ થાય છે અને
 પાછા પુરૂષોત્તમને વિષેલીન થાય છે તે જ્યારે ભગવાન
 મુર્તિ ધરીને પાછા અંતર્દ્વાન થાય છે તારે તે જે ભગ-

વાનની મુર્તિ તે ક્યારેક તો મનુષ્યની પેઠે પૃથ્વીને
 વિષે પડી રે છે તે જેમ શ્રીકૃષ્ણની મુર્તિને ખોજામાં
 લેઈને રૂકિમણીજી બલી મુવાં તથા ઋષભદેવનો દેહ
 હતો તે દાવાનલને વિષે બલી ગયો એમ પણ થાય
 અને ક્યારેક તો હાડ માંસ સહિત દિવ્ય ભાવ પામીને
 કાંઈ રહે નહીં અંતર્દાનજ થઈ જાય અને જ્યારે પ્રગટ
 થાય તારે પણ ક્યારેક તો સ્ત્રી થકી જન્મ ધરે ને કયા-
 રેક તો પોતાની ઇછામાં આવે ત્યાં થકી પ્રગટ થઈ
 આવે છે એમ એ ભગવાનના જન્મને દેહ મુક્યાની રાંતી
 તો અલોકીક છે અને જ્યારે એવું ભગવાનનું સ્વરૂપ
 છે તેને દેહ કરીને સમજશે તારે તમને કોઈ પ્રકારનું
 વિધન દલ્યાણના મારગને વિષે નહીં થાય ને એ ભગ-
 વાનના સ્વરૂપની દૃઢતા વીના તો ગમે તેટલો ત્યાગ
 રાખોને ગમે તેટલો ઉપવાસ કરો પણ કોઈ રીતે ખામી
 ભાગશે નહીં અને તમે એમ કેશો જે અમને તો એ
 સ્વરૂપની તમે જેમ કહો છો તેમ દૃઢતા છે તો પણ
 પ્રાણ ઈંદ્રિયો કેમ લીન નથી થાતાં તો એતો પરમેશ્વરની
 ઇચ્છાએ એમ રહ્યું છે એમ સમજવું પણ તેને કાંઈ
 કરવું રહ્યું નથી એતો કૃતાર્થ છે અને એતો સર્વ

સાધનના અંતને પામ્યો છે અને જો ભગવાનના સ્વરૂ-
પની આવી રીતે દૃઢતા હોય ને કલ્પિત જો નિર્માન
નિર્લોભ નિષ્કામ નીતિગ્રાહને નિઃસ્નેહ એમાં કાંઈક ઘોડી
ધણી કાચ્યપ રહી જાય તો તેની કાંઈ ચિંતા નથી પણ
ભગવાનના સ્વરૂપમાં જો કાંઈ સિત્તની સમજ્યામાં કસર
રહિતો કાંઈ સિત્તે વાંધો ભાગશે નહિ માટે દેહ છતે જો
પ્રકારે આવો સ્વરૂપ સમજાય તેનો ઉપાય કરવો અને આ
વાર્તા યથાર્થ સમજાંણિ હોય ને કાંઈક પ્રારબ્ધ કર્મને
વશ થઈને જો કાંઈક નીચ ઉંચ દેહની પ્રાપ્તિ થાય
તોપણ વૃત્તાસુરની પેઠે જ્ઞાન જાય નહિ તથા જેમ ભરત-
જીને મૃગનો દેહ આવ્યો તો પણ પુર્વ જન્મનું જ્ઞાન
ટલ્યું નહિ એવું આ જ્ઞાનનું અતીશે મહાત્મ્ય છે અને
નારદ સત્કાહિકને બ્રહ્માહિક દેવ તેમની સલામાં પણ
નીરંતર આજ વાર્તા થાય છે અને આવી ભગવત સ્વ-
રૂપ સંબંધિ જે વાર્તા તેનો શાસ્ત્રમાંથી પણ પોતાની
મેલે સમજાય નહિ અને સદ્ગ્રંથમાં આવી વાર્તા તે
હોય પણ જ્યારે સત્પુરૂષ પ્રગટ થાય છે તારે તેમના
મુખ થકીજ એ વાત સમજામાં આવે છે પણ પોતાની
બુદ્ધિબલે કહીને સદ્ગ્રંથમાંથી પણ સમજાતિ નથી અને

જેને આવી રીતે યથાર્થ ભગવાનનું સ્વરૂપ સમજ્યામાં
 આવ્યું છે તેને જે ભુત ભવિષ્ય ને વર્તમાન એ ત્રણે
 કાળને વિષે દષ્ટિપોચતી હોય તોપણ તેને એ વાતનો
 કાંઈ ગરવ હોય નહીં અને કોઈને વરકે શાપ દે નહિં ને
 કોઈ ઠેકાણે વરકે શાપ દે પણ ખરા ને કોઈ ઠેકાણે નીરભે
 રહે ને કોઈ ઠેકાણે બીયે પણ ખરા પણ તેણે કરીને પોતે
 કાંઈ હર્ષ શોક મનમાં લાવે નહીં અને જેને ભગવાનનો
 આ કથો એવી રીતે દૃઢ આશ્રય હોય તે જાણીને તો
 ભુંડું કર્મ કરેજ નહિં પણ કદાચીત ભુંડા દેશકાલાદી-
 કને ભેગે કરીને જે કાંઈક અવલું કર્મ થઈ જાય તોપણ
 તે દૃઢ આશ્રયવાલો કલ્યાણના માર્ગ થકા પડી જાય
 નહિં માટે એ જે ભગવાનનો દૃઢ આશ્રય છે એવો
 નીર્વિધન માર્ગ કોઈ નથી એ વાત જેને સમજાણી હોય
 તેનો તો અતિ મોટો આશય હોય. ભુવોને અમારે પરમ
 હંસ તથા સત્સંગી સમસ્ત પાસેથી કાંઈ સ્વાર્થ સાધવો
 નથી તોપણ કોઈને બોલાવીયે છઠ્ઠયે કોઈકને વઢીયે
 છઠ્ઠયે કોઈકને કાઢી મુકાયે છઠ્ઠયે તેનું એજ પ્રયોજન
 છે જે કોઈ રીતે આ વાત સમજાય તો બહુ સારૂ થાય
 માટે આ વાત છે તે સર્વે દૃઢ કરીને રાખવો અને

તેજને વિષે મુર્તિ છે તેજ આ પ્રત્યક્ષ મહારાજ છે
 મ જાણજ્યો ને જે એમ ન જાણાય તો એટલું તો
 રૂર જાણજ્યો જે અક્ષરરૂપ જે તેજ તેને વિષે જે મુર્તિ
 તેને મહારાજ દેખે છે એમ જાણશો તો પણ તમારે
 રે વિષે હેત રેશે તેણે કરીને તમારૂં પરમ કલ્યાણ
 રશે અને આ વાતને નિત્યે નવીને નવી રાખજ્યો પણ
 ફક્ત પણ કરીને વિસારી દેશોમાં આજ છે તેવીજ
 હ્ય નવી રાખજ્યો અને તેવીજ દેહનો અંત થાય
 ॥ સુધી પણ દિનદિન પ્રત્યે નવીને નવીજ રાખજ્યો
 ને જે જે ભગવાનની વાત કરો તે તે વાતને વિષે આ
 તનું બીજ લાવજ્યો એમ અમારી આજ્ઞા છે અને
 ॥ વાર્તા તો એવી જીવનદાર છે જે દેહ રહે ત્યાં સુધી
 જ નીત્ય પ્રત્યે કરવી અને દેહ મુકીને ભાગવતીતનું ચે
 રીને પણ આજ વાર્તા કરવી છે ને આજે અમે તમને
 ત કહી તે સર્વ શાસ્ત્રનો સીદ્ધાંત છે ને અનુભવમાં
 જ એમજ દેહ છે અને અમે પ્રત્યક્ષ નજરે જોઈને
 મને આ વાત કહી છે ને જે પ્રત્યક્ષ જોઈને ન કહિ હોય
 ॥ અમને સર્વે પરમહંસના સમ છે એવી રીત્યે શ્રીજી-
 હારાજે પોતાના ભક્તજનની શીક્ષાને અર્થે પરોક્ષપણે

પોતાના પુરુષોત્તમપણાની વાત્તા કરી તેને સાંભળીને
 સર્વે સાધુ તથા હરિભક્ત તે એમજ માનતા હવા જે જે
 તેજને વિષે મુર્તિ કહિ તેજ આ શ્રીજીમહારાજ પ્રત્યક્ષ
 પ્રમાણ છે. ॥ ઇતિ વચનામૃત. ॥

પદ રાગ ગરબી.

વંદું સહજનંદ રસરૂપ અનુપમ સારનેરે લોલ, જેને
 ભજતાં છૂટે કંદ કરે ભવપારને રે લોલ. ૧ સમરૂ પ્રગટરૂપ
 સુખધામ અનુપમ નામને રે લોલ, જેને ભવ બ્રહ્માદિક
 દેવ ભજે તજી કામને રે લોલ. ૨ જે હરી અક્ષરબ્રહ્મ
 આધાર પાર કોઈ નવ લહે રે લોલ, જેને શેષ સહસ્ર મુખ-
 ગાય નીગમનેતી કહે રે લોલ. ૩ વ્રણવું સુંદરરૂપ અનુપ
 બુગલ ચરણે નમી રે લોલ, નખશીખ પ્રેમ સખીના
 નાથ રહો ઉરમાં રમી રે લોલ. ૪ ॥ પદ ૧ ॥

આવો આરા મોહન મીઠડાલાલ કે જેડિં તારી મૂર્તી રે
 લોલ, જતન કરી રાખું રશીયા રાજ વિસાડું નંદ ઉરથીરે
 લોલ. ૧ મન માડું મોયું મોહનલાલ પાવડલીની ભા-
 ત્યમાં રે લોલ, આવો આરા છોગલાં ખોસુ છેલ ખાંતીલા
 જેડિં ખાંતમાં રે લોલ. ૨ વાલા તાડું ઝલકે સુંદર લાલ
 તિલક રૂપ કર્યાં રે લોલ, વાલા તારા વામ કરણમાં તિલ

તેણે મનડાં હરયાં રે લોલ. ૩ વાલા તારી ભૂકૃતિનેખાણે
 સ્યામ કાલજ મારાં કોરીયાં રે લોલ, નેણે તારે પ્રેમ સ-
 ખીના નાથકે ચિત મારાં ચોરીયાં રે લોલ. ૪ ॥ ૨ ॥

વાલા મુને વશ ક્રીધી વ્રજરાજ વાલમ તારા વાલમારે
 લોલ, મનમાઈં તલફે જેવા કાજ દીખકડી છે ગાલમાં રે
 લોલ. ૧ વાલાતારી નાશીકા નમણિનાથ અધર બિંબ લા-
 લ છે રે લોલ, છેલા મારા પ્રાણ કઈં કુરખાન જેયા જેવી
 ચાલ છે રે લોલ. ૩ વાલા તારા દંત દાઢમના બિજ ચ-
 તુરાઈ આવતા રે લોલ, વાલા મારા પ્રાણ હરોડો નાથ
 મીઠું મીઠું ગાવતા રે લોલ ૩ વાલા તારે હસવે હરાણું
 ચિત બીજુ હવે નવ્ય ગમે રેલોલ, મન માઈં પ્રેમ સખીના
 નાથકે તમ કેડે ભમે રે લોલ. ૪ ॥ ૫૬ ૩ ॥

રસીયા જેઠ રૂપાલી કોટ રૂડિ રેખાવલી રે લોલ, વા-
 લામાઈં મનડું મલવા ચાયકે જય ચિતડું ચલી રે લોલ ૧
 વાલા તારી જમણી ભુજને પાસ રૂડા તીલ ચાર છે રે
 લોલ, વાલા તારા કંઠ વચે તીલ એક અનુપમ સાર છે
 રે લોલ. ૨ વાલા તારા ઉરમાં વીનગુણ હાર જેઠ નેણું
 હરે રે લોલ, વાલા તે તો જાણે પ્રેમીજન જેઠને નિત ધ્યાન
 ધરે રે લોલ. ૩ રસીયા જેઠ તમાઈં રૂપ રસિકજન ઘેલ-

ડારે લોલ, આવો વાસા પ્રેમસખીના તાથ સુંદર વર
છેલડારે લોલ ૪ ॥ ૫૬ ૪ ॥

વાલા તારી ભુજ ભુગલ જગદિશ જોડને જડિ
વારણે રે લોલ, કરનાં લટકાં કરતાં લાત્ર આવોને મારે
બારણે રે લોલ. ૧ વાલા તારો આંગલીયુનિ રેખાનખ-
મણિ જોડને રે લોલ, વાસા મારા ચિતમાં રાખું ચોરી
કહું નહિ કોઈને રે લોલ. ૨ વાલા તારા ઉરમા અનુપમ
છાપ જોવાને જીવ આકલોરે લોલ, વાસા મારે હૈડે હરખ
ન માય જાણું જે હમણે મલો રે લોલ. ૩ વાસા તારું ઉઠર
અતિરસ રૂપ શી ૧૩ સદાનાથજી રે લોલ, આવો વાસા
પ્રેમસખીના પ્રાણ મલું ભરી બાથ જી રે લોલ. ૪ ૫૬ ૫

વાલા તારી મુર્તિ અતિરસ રૂપ રસિક જોડને જીવે
રે લોલ, વાલા એ રસના આખણ હાર છાસ તે નવ પીયે
રે લોલ. ૧ વાસા મારે સુખ સંપત તમે શ્યામ મોહન
મન ભાવતા રે લોલ, આવો મારે મંદિર જીવન પ્રાણ હસીને
બોલાવતા રે લોલ. ૨ વાલા તારું રૂપ અનુપમ ગૌરમુર્તિ
મનમાં ગમે રે લોલ, વાલા તારું જોખન જોવા કાજ કે
ચીત ચરણે નમે રે લોલ. ૩ આવો મારા રસીયારા જીવ
નેણુ મરમ કરી બોલતા રે લોલ, આવો વાસા પ્રેમસખીના

સેણ મંદિર મારે ડોલતા રે લોલ. ૪ ॥ ૫૬ ૬ ॥

વાલા તારૂં રૂપ અનુપમ નાથ ઉદર શોભા ધણી રે
લોલ, ત્રીવલી જેઉ સુદર હેલ આવોને ઓરા અમ
ભણી રે લોલ. ૧ વાલા તારી નાભી નૌતમ રૂપ ઉંડી
અતી ગોલ છે રે લોલ, કટીલક જેઘને જલવરાય કે
મનરંગ ચોળછેરે લોલ. ૨ વાલા તારી જંઘા જુગલની
શોભા મનમાં જેઘ રહુ રે લોલ, વાલા નીત નિરખું પિં
ડીને પાંતિ કોઘને નવ્ય કહું રે લોલ. ૩ વાલા તારા ચરણ
કમલનું ધ્યાન ધરું અતિ હેતમાં રે લોલ, આવો વાલા
પ્રેમ સખીના નાથ રાખું મારા ચિતમાં રે લોલ. ૪ ૫૬ ૭

વાલા તારા જુગલ ચરણ રસરૂપ વખાણુ વાલમાં
રે લોલ, વાલા અતી કોમલ અરણ રસાલ ચોરે ચિત આ-
લ્યમાં રે લોલ. ૧ વાલા તારે જમણે અંગુડે તીલકે નખ-
માં ચિન્હ છે રે લોલ, વાલા હેલી આગલીયે તિલ એક
જેવાને મન દીન છે રે લોલ. ૨ વાલા તારા નખની
અરણુતા જેઘને શશિકલા ક્ષિણુ છે રે લોલ, વાલા રસ
ચોર અકોર જે ભક્ત જેવાને પરીવણુ છે રે લોલ. ૩
વાલા તારી ઉદર રેખામાં ચિત રહો કરી વાસને રે લોલ,
માગે પ્રેમ સખી કરજેડી દેજે દાસ દાસને રે લોલ ૪ ૫૬ ૮ ॥

